Nr. 107. Piątek, 10 Maja 1895. Rok 85.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wystosować następujące Najwyższe pismo odręczne do Pana Ministra cesarskiego Domu i spraw zewnętrznych, Gustawa hr. Kálnoky'ego:

Kochany hrabio Kálnoky!

Zapewniając Pana o Mojem najzupełniejszem zaufaniu i uznając z wdzięcznością Pańskie w ciągu długiego szeregu lat oddane Mi wierne i skuteczne usługi, do których dalszego trwania przywiązuję wartość, — nie widzę się spowodowanym uwzględnić Pańskiej prośby, wniesionej dnia 2 b. m. o uwolnienie Pana z Pańskiego stanowiska jako Wspólnego Ministra spraw zewnętrznych.

Wiedeń, dnia 6 maja 1895.

Franciszek Józef, m. p.

Jej Mość Cesarzowa i Królowa raczyła Najwyższem postanowieniem z dnia 1 maja b. r. zamianować najmiłościwiej Swą damą pałacową Ludgardę z hr. Mniszków hrabinę Stadnicką.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 kwietnia b. r. najmiłościwiej przyzwolić na uwolnienie c. i k. nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego Ministra przy Związku Szwajcarskim, Aloizego bar. Seillera, na własną jego prośbę z tego stanowiska przy równoczesnem przeniesieniu go w czasowy stan spoczynku, oraz nadać mu przy tej sposobności godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że zarządzona na żądanie c. k. generalnej Dyrekcyi austr kolei państwowych z 3 maja 1895 l. 68.472 komisya reambulacyjna wraz z rozprawą ekspropryacyjną z powodu projektowanego rozszerzenia i przekształcenia stacyi Podgórze-Płaszów na linii kolei państwowej Kraków-Lwów, odbędzie się na stacyi w Podgórzu-Płaszów dnia 30 maja 1895.

Wykazy gruntów zająć się mających, wyłożone będą wraz z odnośnymi planami stosownie do postanowienia §. 14 ustawy z 18 lutego 1878 (Dz. ust. państw. nr. 30) w urzędach gminnych w Podgórzu, Płaszowie i Woli duchackiej oraz w kancelaryi przełożonego obszaru dworskiego w Płaszowie przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu wniesione być mogą w przeciągu powyższych 14 dni w c. k. Starostwie w Wieliczce lub też przy komisyi na miejscu.

Zarzuty spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 maja.

Mowa JE. Pana Ministra skarbu dr. Plenera,

wygłoszona w Izbie posłów Rady państwa w dyskusyi nad projektem podatku rentowego.

(Dokończenie).

Pos. Steinwender, krytykując niniejszy projekt, nie bez słuszności powiedział: Za pomocą największej części tych form podatku rentowego nie trafi się w kapitał ruchomy w wierzyciela, w pobierającego procenta, lecz w dłużnika, na którego podatek zostanie przerzucony. Ta krytyka podatku rentowego nie jest całkiem niesłuszna, ale niechże pos. Steinwender zda sobie tylko jasno sprawę z tego, że i jego propozycye podlegają zupełnie tym samym zarzutom *(objawy zgody)* i że przy jego także propozycyach — a im większy podatek, tem łatwiej — miałoby miejsce przerzucenie podatku z wierzyciela na dłużnika. Pos. Steinwender powiedział dalej, że ta forma opodatkowania dochodów rentowych oznacza nie co innego, jak obarczenie dłużnika hipotecznego, bo podatek rentowy od procentów kapitału zahipotekowanego koniecznie musi być przerzucony na dłużnika. Kto tę zasadę teoretyczną wypowiada z tak bezwarunkową stanowczością, ten w ogóle nie powinien okazywać tyle predylekcyi dla podatku rentowego *(tak jest, tak jest!)*; bo niepodobieństwem w ogóle jest opodatkować procentowe dochody wierzyciela, jeśli się wychodzi z zasady, że podatek w każdym razie, bezwarunkowo, przerzucony będzie na dłużnika, na własność realną. Ale ogólne to twierdzenie nie jest prawdziwe. Nie ulega wątpliwości, że co do istniejących już długów hipotecznych, stosunek finansowy między wierzycielem a dłużnikiem po zaprowadzeniu podatku rentowego nie zmieni się bynajmniej; dłużnik od lat już jest zobowiązany kontraktowo płacić tyle a tyle procentu, a ponad ten obowiązek wierzyciel nie może nałożyć mu żadnego innego; gdyby zaś chciał nałożyć, dłużnik spokojnie mógłby zdać się na orzeczenie sądów. A więc nieprawdą jest, iżby ten podatek rentowy oddziaływał wstecz i oznaczał dodatkowe obarczenie całego kredytu realnego.

Co do przyszłych pożyczek hipotecznych, może wierzyciele podwyższą procent tak, żeby podatek rentowy spadł na dłużnika; ale wymiar podatku tego jest przecież tak umiarkowany, że, chociażby spadł na dłużnika, ciężar ztąd będzie bardzo mały. Mimo ciężaru tego, przemawia za zaprowadzeniem podatku rentowego w chwili obecnej ta okoliczność, że wskutek coraz większego opadania stopy procentowej, dłużnik już teraz znajduje się w niepospolicie korzystniejszem położeniu wobec wierzyciela, niż dawniej, a słusznie spodziewać się można, że położenie to w przyspieszonem tempie jeszcze bardziej polepszać się będzie. Ministerstwo skarbu przedstawiło wys. Izbie niedawno wykaz konwersyj długów hipotecznych, na który w publicystyce za mało zwrócono uwagi, a który zawiera daty niepospolicie ciekawe i dla kredytu hipotecznego pomyślne. Skonwertowano długów hipotecznych na niższy procent bardzo wiele, a to nietylko długów wielkich, lecz i pomniejszych; przez konwersyę zyskali dłużnicy w przecięciu po 1 zł. 15 ct. na każdej setce długu. Jest to w rzeczywistości bardzo wiele. (*Głos* z lewicy: Z pewnością!). Gdyby przeto, jak twierdzi pos. Steinwender — czemu atoli ja wciąż jeszcze przeczę — podatek rentowy *in toto* spadł na dłużnika, ciężar ten przy stopie cztero-procentowej wynosiłby 8 ct., a więc w zaoszczędzonym 1 zł. 15 ct. miałby dłużnik dość znaczne pokrycie na te 8 ct. na rok.

Na zakończenie kilka uwag. Jak już powiedziałem, rozmaite formy podatku rentowego, formy pociągnięcia kapitału ruchomego do ponoszenia ciężarów podatkowych są skrępowane; najwięcej zaś skrępowany jest podatek rentowy w tej formie, w jakiej proponowany jest tutaj a także i we wnioskach mniejszości komisyjnej. Pociągnąć jednak do podatku kapitał ruchomy *in toto* w formie podatku majątkowego jest w chwili obecnej, gdy zaprowadzamy do naszego systemu podatkowego na próbę podatek osobisto-dochodowy, poprostu niepodobieństwem. Może krokiem wolniejszym — bo tego wymaga o wiele gorsze nasze ekonomiczne położenie — ale bądź co bądź w każdym razie pójdzie z czasem nasze ustawodawstwo podatkowe śladem pruskiego ustawodawstwa, które zaprowadziło podatek od majątku (nazywa się on tam podatkiem uzupełniającym) zaprowadziło go jednak dopiero wtedy, gdy zreformowany podatek osobisto-dochodowy wydał niezwykle

---

7)

ILKO SZWABIUK

(OPOWIEŚĆ HUCULSKA)

PRZEZ

ABGAR SOŁTANA.

(Ciąg dalszy).

III.

Wojciech Koński przywędrował był w góry należące do państwa: „Żabie", w tym strasznym roku kiedy to po raz pierwszy w podkarpackiej ziemi zaczęły gnić kartofle, i kiedy na Mazurach głód panował straszny i na ludzi rozbestwionych mór przyszedł okrutny; kiedy ci, co na wiosnę panów swych zarzynali, w jesieni i w zimie sami jak muchy marli; przyszedł wynędzniały i bardziej do mary cmentarnej niż do człowieka podobny. Odkarmił się jednak prędko.... Przyniósł był bowiem z sobą jakieś sekretne papiery, z którymi stawił się u mandataryusza; ten papiery odczytał, Wojciechowi kazał dać jeść i pić do woli i trzymał go w mandatarskim dworcu, aż póki się ciepło nie zrobiło....

Hucułom nowy ten przybysz nie podobał się, choć był młody, silny i rosły, ale jakiś nieprzyjemny, oczy miał bowiem zielone, przejrzyste jak u żaby, a włosy i wąsy jasne, w czerwone aż wpadające.... Zwyczajem huculskim przezwali go Szwabiukiem, tak jak każdego obcego przybysza, po cichu jednak nazywali go i rizuniem bo puszkary mandatorskie rozpuścili pomiędzy ludźmi wieść, że Wojciech z tych to chłopów, co panów swych na Mazurach rznęli... Mało sobie z tego gadania Wojciech robił.... Odkarmiał się u mandatara, jadł i pił jak koń i sekretną służbę puszkarską robił.... Gdy się odżywił dobrze, a dnie już zaczęły się już były cieplejsze, znikł był na kilka miesięcy.... Z wędrówki wrócił z pieniędzmi wielkimi i zaraz sadybę nad rzeką po nieboszczyku Józku Mądraku zakupił i zrobił się od razu zamożnym gazdą.

Później nastały straszne czasy; naród chrześciański w całem cesarskiem państwie się buntował.... Jak bunt się szerzył to Wojciech zapadał gdzieś jak pod ziemią, jak cesarscy byli górą, to znowu się zjawiał i przy wojsku i komisarzach się mieszał i służby im różne robił. Lubili go też za to i starosta i komisarze i mandatar, umiał on z tego korzystać; jak burza przeminęła i pozostało wiele gruntów pustych po tych co gdzieś w zawierusze poginęli lub za Dunaj poszli, to on grunta te i połoniny i ogrody za byle co od mandatara pokupował i stał się najbogatszym gazdą na dwadzieścia mil w około.

I tego mu było mało, skupił i dusił grosz, aż ludzie zaczęli szeptać, że duszę dyabłu za pieniądze zaprzedał. Z żydami się zwąchał, na lichwę srogą gazdom pieniądze pożyczał, a później, gdy nie oddawali, grabił co mógł: krowy, owce, konie, sadyby.

Gdy już strasznie się zbogacił, wówczas przyszła na niego dziwna choroba.... raz miłował się na umor w biednej dziewczynie, córce ubogiego gazdy z putiłowskich, wołoskich gór; zrazu dziewki dać nie chcieli za starszego, bo już miał wtenczas po za trzydzieści, ale on gadać sobie tego nie dał, choć dziewka płakała i ręce łamała, wziął ją, wziął przemocą prawie; ci co te czasy pamiętają, mówią, że zapłacił tysiąc *lewów* w srebrze rodzicom swej żony... Nie długo się nią cieszył; roku nie dożyła, przy pierwszem dziecku umarła.... Szwabiuk potem zdziczał do reszty, stał się jak wilk drapieżny, tylko synka jedynego hołubił i patrzył w duże, czarne oczy, które dziecko odziedziczyło po matce.... Siedział w domu i grosz zbierał dla syna.

Raz tylko na dłużej ruszył się z domu.... Było to wtenczas, kiedy niemieckich komisarzy wypędzono, a ludzie zaczęli gadać, że znowu pańskie rządy wracają... Wojciech zebrał się wtenczas i mówią, że aż do Lwowa jeździł; że ze starostą nowym w Kossowie i z gubernatorem we Lwowie gadał... Jak wrócił, to wydobył dwa obrazki i powiesił w świetle po obu stronach cesarskiego porcretu; na jednym był piękny generał w rogatej czapce, na białym koniu, skaczący w fale wezbranej rzeki, na drugim mały niepokaźny człowieczek w białej sukmanie i z kosą w ręku....

Gdy w rok później kossowski starosta objeżdżał podległe mu góry, to nocując w chacie Wojciecha długo stał przed tymi obrazami, a później głośno ludziom powiedział, że to co na Wojciecha wygadywano, jest kłamstwo, że on najporządniejszy człowiek na wszystkie te góry; i kazał go wybrać na wójta.... Wójtem on dziś, przed starostą i żandarmami głowę już siwą chyli. Syna zaś własnego, do cesarskiego wojska dał, choć mógł go jako jedynaka zatrzymać.

— Niech idzie służyć Cesarzowi najjaśniejszemu — mówił Wojciech przed ludźmi i starostą, gdy syna dawał — niech służy tak jak ja służyłem, niech między mieszczanami, między panami rozumu się uczy, aby go miał jak wróci do domu i na gospodarstwie moim osiądzie!...

Pomimo że tak przed ludźmi mówił, jednak za synem żałował i choć dopiero drugi rok minął od kiedy Ilko poszedł, to dłużej nie mógł już wytrzymać i Chaima faktora do Krakowa posłał, żeby z doktorami wojskowymi pogadał, zapłacił wiele zechcą. żeby tylko syna mu do domu puścili.... Chaim wrócił bez pieniędzy, ale z dobrą wieścią: że Ilko za kilka dni po nim przyjedzie.... tymczasem już drugi tydzień od powrotu Chaima minął, a syna jak niema tak niema. Od kilku dni niepokój jakiś dręczył bogatego wójta, godzinami całemi stał we wrotach obejścia i przymglonym wzrokiem wpatrywał się na drogę wiodącą z Żabiego, na próżno — syn nie nadchodził.

Tego samego poranku, kiedy Rina cyganka przyniosła Marice wieść o powrocie młodego Szwabiuka, Wojciech uczuwał najsroższy niepokój. Przed wschodem słońca zerwał się z pościeli i łaził po całem obejściu łając czeladź i gderząc bez ustanku. Nie wiedział sam co począć: czy czekać cierpliwie, czy wysyłać kogo za synem, czy jechać samemu? Godziny poranne mijały, a on nie zdecydował się na nic stanowczego. Gdy tak zadumany stał przy wrotach, nagle bury psisko „hauczyk" zaszczekał głośno, a później zaczął wyć przeraźliwie; wstrząsnął się stary, dreszcz jakiś go przeszedł i z przesadną obawą wyglądnął na drogę. O kilkanaście zaledwie kroków od wrót szła stara cyganka Rina i ujrzawszy wójta, zaczęła mu dawać rękoma jakieś radosne znaki porozumienia.

(Ciąg dalszy nastąpi).

świetne rezultaty. W tej dopiero chwili Prusy mogły przekazać podatki przychodowe (jak n. p. gruntowy) korporacyom autonomicznym, a wynagrodzić je skarbowi po części podatkiem od majątku. Do tego stadyum myśmy jeszcze nie doszli. Każdy widzi, że Skarb Państwa podatków realnych zrzec się jeszcze nie może, chociaż czynimy skromny wprawdzie, ale zasadniczy początek z przekazaniem krajom pewnej kwoty dochodów skarbowych. Tak samo jasna to rzecz, że w chwili, gdy zaprowadzamy podatek osobisto-dochodowy, nie możemy zarazem zaprowadzić podatku od majątku, bo z dwojga tych dzieci, którebyśmy razem na świat wydali, jedno skrzywdzilibyśmy stanowczo.

Nie jestem do tego stopnia sangwinikiem, żebym spodziewał się tak świetnych rezultatów, jakie okazały się w Prusach. Tam podatek osobisto-dochodowy istniał oddawna; w r. 1891 zreformowano go tylko i uczyniono wydatniejszym; u nas będzie on zupełnie nowy, a nadto powszechna ekonomiczna podstawa dobrobytu nie jest tak pomyślna. Ale nie można też mówić o upadaniu dobrobytu, dlatego i u nas nastanie chwila, że te kapitały, które podatkiem osobisto-dochodowym niedość jeszcze będą opodatkowane, będziemy mogli obłożyć podatkiem majątkowym. Chwilowo atoli dość już czynimy w sprawie opodatkowania kapitału ruchomego, a to nietyle przez podatek rentowy, ile raczej przez podatek osobisto-dochodowy. Rzeczą główną w tym podatku jest, że właściwie najsilniej dotknie tych — spodziewam się tego po rozsądnem przeprowadzeniu ustawy — którzy dziś żadnego nie płacą podatku bezpośredniego; jest to nawet rdzenny punkt całej reformy.

Przechodzę do niektórych spraw szczegółowych, poruszonych w toku dyskusyi. Mówiono znowu o Kasach oszczędności. Co do tych, niewolno oddawać się żadnemu złudzeniu; procenta od kapitałów złożonych w Kasach oszczędności muszą być opodatkowane; o tem niema też już w Izbie żadnej wątpliwości. Nieprawdą jest, co mówi pos. Kraus, że Kasy oszczędności są dotychczas zupełnie wolne od podatków; tylko procenta od złożonych kapitałów nie są opodatkowane, ale to pod wyraźnym warunkiem, że Kasy oszczędności mają płacić podatek od wszystkich swych dochodów *brutto*. Prawdą jest tylko, że Kasy oszczędności znalazły sobie wbrew ustawie sposób, żeby opłacać podatek bardzo mały. Wniosek p. Krausa o wyjęcie procentów od kapitałów złożonych w Kasach oszczędności z pod podatku rentowego stanie się zresztą zbytecznym, ponieważ jak to już w dyskusyi zapowiedziano, postawiony będzie z innej strony wniosek przy §. 131 o równy, zamiast różnego, wymiar podatku od rzeczonych procentów. Po przyjęciu tego wniosku wszystkie Kasy oszczędności będą mogły porozumieć się co do sposobu tego drobnego, kilkocentowego podatku, mianowicie co do strącania go z wypłacanych procentów. Pragnąłbym, żeby nakoniec już ustały te wywody o opodatkowaniu Kas oszczędności, drażniące zaprawdę nadmiernie opinię publiczną. Gdy uchwała o Kasach oszczędności zapadnie, cały ruch niezadowolenia z powodu obłożenia procentów depozytowych z Kas oszczędności podatkiem rentowym, zgładzony będzie ze świata.

Pos. Woszniak powiedział, że z zaprowadzenia $1^1/_2$-procentowego podatku rentowego od procentów ze spółek pożyczkowych koniecznie wypływa konsekwencya, iż teraźniejsza 2-procentowa opłata skarbowa od ich depozytów powinna ustać. Co do tego punktu Rząd całkiem stanowczo już oświadczył, że w razie zaprowadzenia reformy podatkowej opłata ta, będąca właściwie podatkiem rentowym, rzeczywiście ustanie, aby procenta owe nie były dwa razy opodatkowane. To zapewnienie daję i dziś jaknajbardziej stanowczo i dodaję jeszcze, że do zniesienia tej opłaty 2-procentowej mamy już poza sobą całkiem stanowczy fakt parlamentarny, który nam bardzo ułatwia wykonanie tego zwolnienia. Jak bowiem panowie może jeszcze sobie przypomnicie, Izba poselska przed dwoma czy trzema laty uchwaliła wnieść opłatę dwuprocentową; projekt ten ugrzązł jednak w Izbie wyższej. Nie zachodzi pomimo to żadna przeszkoda, żeby go w Izbie wyższej na nowo poruszyć i żeby zniesienie tej opłaty połączyć bezpośrednio z niniejszem wielkiem dziełem reformy podatkowej.

Co się tyczy wniosków o zwolnienie od podatku rentowego, choć one dziś nie są jeszcze przedmiotem dyskusyi, oświadczam, że Rząd zgodzi się na wniosek, który w §. 125 kwotę wolną *in toto* od podatku rentowego, o ile ona stanowi dochód osobisty, myśli podnieść z 300 na 600 zł. (bo i projekt o podatku osobisto-dochodowym zwalnia dochody osobiste aż do sumy 600 zł. od ciężaru podatkowego). Ale do tego dodam zaraz uwagę o kwestyi obłożenia podatku rentowego dodatkami krajowymi, powiatowymi i gminnymi. Całkiem wyraźnie oświadczyliśmy w komisyi — a wiele zależy mi na tem, żeby to tutaj powtórzyć — iż ustawa tak jest ułożona, że tylko ten podatek rentowy podlegać może dodatkom autonomicznym, który nabiera charakteru indywidualnego, osobistego, przez to, iż taki całkiem dokładnie określony podatek rentowy przepisany jest pewnej osobie w pewnej miejscowości, że natomiast nie mogą podlegać dodatkom autonomicznym te kwoty podatku rentowego, które strącane będą przy kasie wypłacającej procenta, nawet wtedy nie, gdy wypłacający instytut sam na siebie przyjmie ciężar podatku rentowego. Zapewnienie, które niniejszem daję, jest zawarte także w brzmieniu samej ustawy i prawdopodobnie potwierdzi je w dauym razie także trybunał administracyjny.

Upraszam wys. Izbę, aby nie przyjmowała wniosków o odesłanie projektu do komisyi pod żadnym warunkiem. Obrady doznałyby przerwy i byłaby to moralna klęska dla projektu reformy podatkowej. Nie sądzę, izby zwolennicy reformy zechcieli przyłożyć ręki do zgotowania nam takiej klęski. Przyjmijcie ten § 124 z jasnem przekonaniem, że wobec teraźniejszego stanu rzeczy w Austryi, wobec kontraktowego zwolnienia wielu dochodów procentowych od podatku, nie możemy zaprowadzić powszechnego podatku rentowego; że przeto musimy zaprowadzić go przynajmniej co do tych dochodów procentowych, które nam podatkiem obłożyć wolno. Na tem nie skończy się sprawa, bo przyszła faza całego rozwoju naszej podatkowości pozwoli nam postąpić sobie swobodnej i racyonalniej w opodatkowaniu całego kapitału ruchomego. (*Huczne brawa*).

Rada Państwa.

(*CCCLXXIV posiedzenie Izby poselskiej*).

*† **Wiedeń**, 7 maja. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej*).

Prezydent Chlumecky zagaja posiedzenie o godzinie 11 minut 15.

Izba nielicznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy członkowie gabinetu z wyjątkiem Pana Ministra obrony krajowej.

Wydział powiatowy w Stryju petycyonuje o uwolnienie swojej korespondencyi urzędowej od opłaty pocztowej; c. k. urzędnicy w Krakowie petycyonują o uwolnienie płac urzędniczych od podatku osobisto-dochodowego i wogóle od podatku.

Pos. Bareuther wnosi interpelacyę do Pana Ministra spraw wewnętrznych, w której opowiedziawszy fakt, że firma Siemens i Halske w Wiedniu, do której klienteli należy kolej Północna, na żądanie członka rady zawiadowczej tejże kolei p. Lenza wydaliła natychmiast ze służby urzędnika swego Seliga za to, iż tenże Selig na zgromadzeniu wyborczem wystąpił przeciw kandydaturze p. Lenza do Rady państwa, domaga się energicznej obrony wolnego prawa wyborczego przeciw tak terorystycznym wpływom.

Na porządku dziennym dalszy ciąg obrad nad reformą podatkową, mianowicie nad rozdziałem o podatku rentowym. Pod dyskusyę idzie §. 131, który mówi o wymiarze podatku rentowego.

Sprawozdawca komisyi pos. Dawid Abrahamowicz zagaja dyskusyę polemizując z wywodami opozycyi, polegającymi na twierdzeniu, że nie wierzyciele, lecz dłużnicy ponosić będą podatek rentowy. Gdyby tak było, mowca sam zwalczałby ustawę, bo w takim razie cel jej byłby chybiony. Wskutek zaprowadzenia ładu w budżecie Państwa i wskutek opadania stopy procentowej dłużnicy znajdują się w pomyślnej sytuacyi wobec wierzycieli i mogą wystąpić do walki przeciw ich zachciankom. Co się tyczy zaś szczegółowo Kas oszczędności jako dłużniczek swoich depozytaryuszów, nie będą one ponosiły podatku od wypłacanych procentów; sam Rząd postara się o to, żeby podatek spadł rzeczywiście na pobierających dochody procentowe. Mowca zapowiada już dziś poprawkę do ustawy o zaprowadzeniu całej reformy podatkowej, poprawkę, wedle której podatek kuponowy od listów zastawnych koniecznie będzie ponoszony przez wierzycieli, a nie przez dłużników. (*Huczne brawa*).

Pos. Steinwender ponownie poddaje cały rozdział o podatku rentowym surowej krytyce jako zbyt niedostatecznie pociągający kapitały ruchome do ponoszenia ciężarów i jako wadliwy w postanowieniach pozytywnych. Mowca nic nie uznaje z tego, co w obronie projektu powiedzieli Pan Minister skarbu i sprawozdawca komisyi; jego zdaniem podatek rentowy taki, jak tutaj jest projektowanym, po krótkim chorobliwym żywocie zejdzie ze świata w skutek tego, że stanie się śmiesznym. Przechodząc szczegółowo postanowienia §. 131, wywodzi mowca, że niedorzecznością jest zaprowadzać trzy stopnie opodatkowania procentów z Kas oszczędności, bo nieprawdą jest, iżby wielcy kapitaliści tylko w wielkich Kasach oszczędności składali swoje pieniądze. Mowca wnosi: zamiast stopy podatkowej 1-procentowej dla Kas oszczędności, których dochód procentów nie przechodzi 60.000 zł., $1^1/_2$-proc. dla tych, których dochód z procentów nie przenosi 300.000 zł., ustanowić jedną, równą dla wszystkich stopę 1-procentową, która wstąpiłaby zarazem w miejsce $1^1/_2$-procentowej dla spółek i kas zaliczkowych, ograniczających działalność swoją na własnych członków, tudzież dla listów zastawnych krajowych zakładów hipotecznych i zakładów kredytu hipotecznego, polegających na wzajemności.

Pos. Jędrzejowicz imieniem Koła polskiego ze względu na to, że wydzierżawianie przedsiębiorstw przemysłowych jest już obłożone 5-procentowym podatkiem zarobkowym, wnosi, aby obniżyć podatek rentowy od tych dzierżaw z 5 na 3 proc.; a dalej wnosi, aby dla Kas oszczędności bez różnicy, dla spółek i kas zaliczkowych, ogra

---

9)

JETTATURA

(Naśladowanie z francuskiego).

III.

(Ciąg dalszy).

Szperając wśród krzaków, Rosina odkryła łąkę, a na samym jej początku mały strumyczek, gęsto obrośnięty dzikimi narcyzami i żółtymi kwiatkami. Weszła w wodę i wzięła sobie za zadanie uczynić żniwo tych kwiatów, podczas gdy Fido pluskał się w strumieniu, strasząc żaby. Gdy miała już dosyć, zbliżyła się do *frate*, przypomniawszy sobie, że trzeba iść dalej w drogę. Ale padre Romano się nie poruszał. Dziwny wyraz błyskał w jego czarnych oczach; coś niesłychanie rzewnego zastąpiło zwykły wyraz dobroduszności na jego twarzy.

— Chodź tutaj, *figla mia*, rzekł drżącym głosem.

Ona stanęła przed nim z rękami założonemi na plecach, spodziewając się, że dostanie napomnienie, — może za kwiaty, które zrywała, — z niepokojem badając swoje sumienie.

— Zaspiewaj jeszcze trochę, tak, jak spiewałaś przed chwilą, rzekł padre Romano.

A więc za spiew miała być połajaną!

— Och! przebacz mi ojcze, rzekła łagodnie; już nigdy nie będę! Nie myślałam, że wam uchybię.

Padre Romano uczynił ruch, nieco niecierpliwy.

— Nie ma tu mowy o uchybieniu; powtarzam ci, zaspiewaj mi.

Zadowolona z pozwolenia, wyrzuciła z piersi dźwięczne i pełne tony, jak perły, podobne do niektórych tonów słowika.

— *Zitta! Zitta!* nie tak głośno! mówił frate.

Zniżała głos stopniowo, jak gołąb, gdy gruchać przestaje. Padre Romano, uważny bardzo, z oczami utkwionemi w przestrzeń, słuchał, kiwając od czasu do czasu głową. I pozostaliby tak w nieskończoność, ona spiewając, a on słuchając, gdyby nie inny słuchacz, który donośnym, ale mało harmonijnym głosem, przerwał spiew młodej dziewczyny. Fido, którego nerwy były podniecone tym koncertem, następującym po sutem śniadaniu, zawył donośnie, wyciągając szyję do góry. Rosina wybuchnęła śmiechem. Padre Romano nie mógł pohamować niezbyt zakonnego ruchu i wykrzyknika. W tej chwili jednakże uczynił z pokorą akt skruchy, dodając z westchnieniem:

— Peccato! co za szkoda!

Następnie, długi czas pozostał zamyślony, zdając się zapominać o swojej towarzyszce i o sakwie podróżnej, która się otworzyła i oliwki wraz z kasztanami wysypywały się z niej na pyłem okrytą drogę.

Gdy tak długi czas się zastanawiał, wyjął nagle swoją tabakierkę i zaczął gotować się do drogi. Potem znów się zatrzymał i rzekł do Rosiny:

— Słuchaj.... Jeżeli nie ja to uczynię, znajdzie się zawsze ktoś, który ci kiedyś powie, a lepiej może, żebym ja ci powiedział. Masz głos cudowny, *figlia mia*. Nie ma z czego być dumną, bo to nie twoja wina; Bóg ci dał głos. Ale nie zapomnij nigdy tego, co ci powiem. Dar, który otrzymałaś mógłby się zmienić w przekleństwo: uważaj dobrze na siebie! Jeżeli kiedy spotkasz ludzi, którzy ci powiedzą, że z twoim głosem możesz się stać bogatą, że wystarczy ci, abyś zaspiewała, by otrzymać klejnoty i bogate suknie, uciekaj tak, jak gdyby sam dyabeł do ciebie przemawiał. Czy zrozumiałaś?

Otwierała wielkie błękitne oczy i patrzyła na niego z zadziwieniem.

Padre Romano wydał westchnienie do jęku podobne.

— *Peccato!* powtórzył, jakby mówiąc sam do siebie, to grzech pozwolić, aby podobne narzędzie zatracone zostało! ale co robić? Nie ma sposobu służyć równocześnie niebu i szatanowi, a wiem dobrze, co ją czeka, *poverina! Peccato! Peccato!* Idźmyż więc dalej w drogę!

Padre Romano zdawał się mocno zamyślony przez resztę drogi. Od czasu do czasu wzdychał, a smutny wyraz osiadł na jowialnej jego twarzy. Bo w jego duszy toczyła się walka księdza z artystą...

Pojawienie się padre Romano u Morina zostało przyjęte okrzykami radości.

Rosina mniej dobrze została przyjętą.

— To leniuch, która przez całą zimę spędzoną pod moim dachem, nic nie robiła, tylko spiewała, rzekł Morino.

— Tak jak ptaszki, które nigdy nic innego robią, a przecież Bóg je żywi tak samo jak inne stworzenia! odpowiedział *frate*.

Morino wzruszył ramionami.

— Wymyka się co chwila; ciągle jest za domem i wtedy tylko czuje się szczęśliwą, gdy znajduje się wśród dzikiej okolicy, zkąd przynosi łachmany sukien, które jej daje Giuditta.

— Tak jak kozy, które Bóg ubiera, pomimo, że się o to nie starają. No, Morino, miej trochę litości! Czyż Giuditty nie ma w domu?

— Giuditta, gdybym jej tylko pozwolił, przemieniłaby mój dom w szpital i otoczyłaby mnie próżniakami. Mam dosyć ust do wyżywienia.

— Żywności dla tych ust nigdy ci nie zabrakło, a powiedz mi, *amico* — padre Romano przybrał ton poufały, klepiąc wieśniaka po ramieniu, — ile grosików włożyliśmy do kasy oszczędności w tym roku? A kiedy Angelino wróci z Ameryki, ile pieniędzy przywiezie?

Rosina, ze swym wielkim bukietem w ręku, obejmując drugą Fida za szyję, słuchała obojętnie. Nie była to dla niej kwestya życia lub śmierci. Jeżeli Morino ją od pędzi, pójdzie sobie. Miała teraz Fida, nie była już sama. Czego jej było potrzeba ostatecznie? W zimnych krajach, ludzie nie mają pojęcia, jak bardzo uproszczone bywają potrzeby tych dzieci Południa: wiązka słomy, garść trawy starczy za łóżko; kawałek jakiegobądź chleba czarnego, żółtego lub białego, którego miłosierdzie nigdy nie odmawia, żywi przez dzień cały, słońce ogrzewa, woda ze strumienia gasi pragnienie; sympatya ogólna otacza żebraka, który nie jest tak jak w krajach przemysłowych, dających rozliczną pracę — przedmiotem wzgardy i poniżenia. A zresztą, to dziecię natury i samotności, posiadało niepodległość i naiwną nieprzezorność ptasząt. Gdy burza złamie gałąź, na której tkwi ich gniazdo, zabierają się do lepienia nowego, spiewając wesoło. Obecnie, kiedy Rosina miała swego psa, co ją obchodziło, czy jest u Morina, czy gdzieindziej? Zapewne, że czuła wdzięczność dla Giuditty, ale to uczucie nie zapełniało ją do tego stopnia, iżby pragnęła spędzić całe życie u jej boku. Wobec takiej perspektywy, wolała inną, daleko milszą: tułać się z Fidem po pod wielkiemi, woniejącemi sosnami, wolna, niezależna, spiewając od rana do nocy.

Widząc, że pogadanka się przeciąga i że mnich nie przełamie złej woli Morina, miała nawet ochotę wymknąć się, nie mówiąc nic i w tym celu zbliżała się już ku drzwiom, kiedy poczuła, że dwie dłonie opierają się na jej ramionach.

— Chwała Bogu! wróciłaś *poverina*. Co się z tobą mogło dziać od wczoraj? Dobrze, opowiesz nam to wszystko później, mała włóczęgo! Wiem już całą historyę o twoim psie; Tonina mi opowiedziała. Piękne zwierzę! to wyborny nabytek; będziemy mogli spać spokojnie w nocy z takim stróżem. Czy wiesz *figlia mia*, że nie mam ani kropli wody w domu od rana. Czekałam ciągle na ciebie, żebyś mi przyniosła. Prędko, idź po dzban i w drogę!

Giuditta złożyła pocałunek na czole Rosiny, a Fido, widząc to, przyszedł łagodnie polizać jej rękę. Padre Romano zbliżył się do la Stregi i rzekł głosem wzruszonym:

— To dobrze, co ty czynisz, Giuditta; mówiłem słusznie, że jesteś *una donna del paradiso*. Teraz muszę was opuścić, bo już i tak za długo zabawiłem się w drodze. Macie też cokolwiek dla biednego frate? Wiecie dobrze.... resztki, które już nie mogą służyć, nawet dla biednych.

Sakwa wzbogaciła się kilkoma kawałkami suchego chleba i garścią oliwek. Padre Romano podziękował, poczęstował Morina tabaką i odszedł w dalszą drogę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

niczających działalność swą na własnych członków, tudzież dla krajowych (o ile nie są obliczone na zyski) i dla polegających na wzajemności zakładów kredytu hipotecznego ustanowić jedną stopę podatku rentowego, mianowicie $1^1/_2$-procentową. Co do tych zakładów wzywa mowca Rząd, aby w rozporządzeniu wykonawczem tak urządził sprawę opłacania podatku rentowego, by opłacali go właściciele listów zastawnych, a nie same zakłady.

Pos. Kraus zwalcza wniosek Jędrzejowicza co do Kas oszczędności jako zbyt wysoką ustanawiający stopę podatkową i dziwi się, że lewica popiera to zbytnie obarczenie mieszczaństwa. Mowca oświadcza się za wnioskiem Steinwendera, rozszerzając go na kasy systemu Raiffeisena.

Pos. Funke przemawia za zupełnem wyjęciem Kas oszczędności z pod podatku rentowego.

Pos. Richter popiera wniosek Steinwendera.

Pan Minister skarbu dr. Plener objaśnia różne propozycye co do opodatkowania procentów z Kas oszczędności, aby ostatecznie zalecić Izbie wniosek pos. Jędrzejowicza; godzi się także na jego wniosek co do podatku rentowego od wydzierżawionych przedsiębiorstw przemysłowych. Pan Minister zwalcza przesadne lamentacye o obarczeniu mieszczaństwa; daje także wyraz przekonaniu, że nie zakłady, lecz osoby pobierające procenta ponosić będą ten zaiste mały ciężar podatku rentowego.

Pos. Wrabetz wywodzi, że ciężar wcale nie będzie za wielki, bo ponosiły go już dotychczas bez dolegliwości kasy zaliczkowe przez 22 lata; spodziewa się atoli, że stosownie do oświadczenia Pana Ministra spółki i kasy zaliczkowe po zaprowadzeniu podatku rentowego zwolnione będą od teraźniejszego podatku 2-procentowego.

Pos. Zedtwitz uzupełnia wniosek p. Jędrzejowicza dodaniem wyrazów: „instytucye krajowe, które na podstawie udzielanych pożyczek wydają obligacye“.

Po długiej jeszcze dyskusyi polemicznej Izba uchwala § 131, z poprawką pos. Jędrzejowicza, uzupełnioną dodatkiem Zedtwitza.

Paragrafy 132—137 (miejsce opodatkowania, prawo strącania kwot pewnych przez dłużników) uchwalono po krótkiej dyskusyi ze stylistyczną tylko poprawką, a resztę paragrafów tego rozdziału bez wszelkiej zmiany.

Tym sposobem załatwiony w drugiem czytaniu rozdział trzeci projektu reformy podatkowej. PP. Ministrowie i wielu posłów składa gratulacye sprawozdawcy pos. Dawidowi Abrahamowiczowi.

Na tem przerwano obrady.

Pos. Dipauli wnosi interpelacyę do P. Prezesa gabinetu w sprawie noty hr. Kalnoky'ego do bar. Banffy'ego.

Koniec posiedzenia o g. 4 m. 15. — Następne we czwartek.

Sprawy parlamentarne.

Deputacya Koła polskiego, składająca się z dep. Zaleskiego, hr. Pinińskiego, dr. Rapoporta i Wachnianina, udała się — jak donoszą dzienniki wiedeńskie — w dniu 7 b. m. do Pana Ministra handlu hr. Wurmbranda, ażeby wyjednać u niego zmodyfikowanie rozporządzenia, tyczącego się spoczynku niedzielnego w młynach parowych. Deputacya przedstawiła Panu Ministrowi handlu położenie galicyjskich młynów parowych, które musiałyby upaść, gdyby nie wprowadzono równocześnie na Węgrzech spoczynku niedzielnego w tamtejszych młynach parowych albo gdyby nie dozwolono młynom w Austryi tak że na pracę w niedziele i święta. Pan Minister handlu odpowiedział, że uznaje, iż w skutek spoczynku niedzielnego w austryackich młynach parowych, konkurencya dla nich z młynami węgierskimi stanie się trudną; Rząd austryacki odniósł się już w tej sprawie do rządu węgierskiego i spodziewa się, że kwestya najpóźniej do dwóch tygodni będzie załatwioną. Gdyby jednak rząd węgierski nie chciał się zgodzić na zaprowadzenie spoczynku niedzielnego także w węgierskich młynach parowych, wówczas Pan Minister wyda dodatkowe rozporządzenie, w którem młyny parowe postawione będą pod względem spoczynku niedzielnego na równi z młynami wodnymi i wiatrakami. Jak się samo rozumie dozwolonoby tylko utrzymania ruchu młynów w ciągłości, a nie robót regularnych, jak ładowanie i wyładowywanie zboża, mąki i t. d.

— P. Prezydent generalnej dyrekcyi kolei państwowych dr. Biliński, przybył w minionym tygodniu na posiedzenia Koła polskiego i klubu Hohenwarta, ażeby dać klubom tym wyjaśnienia w sprawie podwyższenia taryfy osobowej na kolejach państwowych, które to podwyższenie nastąpić ma w drodze rozporządzenia. Nad sprawą tą wywiązała się w obu klubach dłuższa dyskusya, a jak dzienniki wiedeńskie donoszą — w Kole polskiem przeważać ma zdanie, iż podwyższenie taryfy w drodze rozporządzenia jest dopuszczalne.

— Komisya rolnicza Izby posłów Rady państwa obradowała na posiedzeniu swem w d. 7 b. m. dalej nad projektem rządowym co do utworzenia włości rentowych. Na posiedzeniu był obecny także Pan Minister rolnictwa hr. Falkenhayn i zabierał głos w dyskusyi. Wniosek dep. Tekly'ego o odroczenie sprawy odrzucono, następnie uchwalono przystąpić do dyskusyi szczegółowej i przydzielono przedłożenie subkomitetowi.

— We wtorek odbyło się posiedzenie zarządu klubu zjednoczonej lewicy niemieckiej, na którem obradowano wyczerpująco nad interpelacyą dep. br. Dipauli'ego i tow. w sprawie noty hr. Kalnoky'ego, oraz nad kwestyą, jakie stanowisko zająć należy Zjednoczonej lewicy niemieckiej wobec tej interpelacyi.

Interpelacyę br. Dipauli'ego, oprócz autora, podpisali posłowie: Belcredi, dr. Fuchs, Rapp, Morsey, Gasser, Klun, Povse, Treuinfels, Vosniak, Robicz, Chotek, Schorn, Peitler, Salvadori, Wolkenstein, Jan Schwarzenberg, Serenyi, Karol Makstein, Zedtwitz, Marini, Jordan, Pfeifer, Kaltenegger, Hagenhofer, Herk, Bazzanella, Rammer, Plass, Zehetmayr, Ebenhoch, Doblhamer, Baumgartner, Menger, Pabstmann, Kathrein.

— *Fremdenblatt* dowiaduje się, że k o d y f i k a c y a u c h w a ł s u b k o m i t e t u k o m i s y i d l a r e f o r m y w y b o r c z e j z o s t a ł a j u ż d o k o n a n a.

Z Warszawy.

(*Dziennik Warszawski* o postępach Królestwa Polskiego).

W jednym z ostatnich numerów *Dziennika Warszawskiego* znajdujemy artykuł, poświęcony rozpamiętywaniom nad postępami, jakie Królestwo Polskie, nazywane przez autora stale „Krajem Przywiślańskim“, poczyniło w ostatnich ośmdziesięciu latach. Do rozpamiętywań tych dała autorowi podnietę okoliczność, że w dniu 3 maja (21 kwietnia st. st.) minęło właśnie 80 lat od dnia przyłączenia Królestwa do Rossyi na zasadzie traktatu wiedeńskiego z r. 1815. Zapominając o naturalnem zwiększeniu się sił ekonomicznych i zasobów kraju, o naturalnym wzroście liczby jego ludności i przyrodzonych jego bogactw, oraz o pracy samych mieszkańców Królestwa, autor niezaprzeczony postęp, jaki Królestwo zrobiło w tym czasie, przypisuje wyłącznie „mądrej polityce Rossyi“ względem kraju.

Co do rolnictwa stwierdza autor, że postępy jego są „szalone“ i tak widoczne, że nie ma o nich co mówić; w związku z tem poniekąd znajdują się pewne odłamy przemysłu, jak n. p. cukrownictwo i gorzelnictwo, będące ważną podporą rolnictwa. Wprawdzie w chwili obecnej rolnictwo w Królestwie, podobnie jak i w całej Europie przebywa przesilenie, przesilenie to jest jednak w Królestwie daleko łagodniejsze, niż w niektórych miejscowościach Rossyi i zagranicą Autor artykułu przypomina utworzenie w r. 1826 Towarzystwa kredytowego ziemskiego, powołuje się na pracę p. Blocha o „odłużeniu ziemi“ i podnosi, że gdy na początku bieżącego wieku cena ziemi obniżyła się o 60 prc., obecnie przesilenie rolnicze wywołało jej obniżenie tylko o 30 prc.

Z k lei kreśli autor artykułu w czarnych barwach położenie włościan w Rzeczypospolitej i przeciwstawia mu troskliwość rządu rossyjskiego o losy „przywiślańskich włościan“, przypomina dalej reformy z roku 1846, gdy wydano ukaz, zabraniający usuwania bez powodów włościan z dziedziczonych przez nich zagród chłopskich, oraz uwłaszczenie chłopów w r. 1864.

Postęp przemysłu przywiślańskiego w ciągu ostatnich 80 lat — czytamy dalej — doprawdy jest zdumiewający; w związku z nim pozostaje szybki wzrost miast. W roku 1816 Warszawa miała 100.338 mieszkańców; w roku 1830 ludność jej wynosiła 140.000, w 1864 r. 230.000, w roku zaś bieżącym z górą pół miliona. Za czasów namiestnictwa wielkiego księcia Konstantego Pawłowicza w Królestwie Polskiem wydano szereg postanowień, mających na celu rozwój przemysłu i udzielono fabrykantom mnóstwo ulg i przywilei. W roku 1824 utworzono w Warszawie Bank Polski, którego kapitał zakładowy uformowano z funduszów, udzielonych przez państwo rossyjskie, co uważać należy za szczególną łaskę ze strony rządu rossyjskiego, ponieważ Królestwo Polskie wówczas miało zupełnie odrębne finanse i nie brało żadnego udziału ani w dochodach, ani w wydatkach skarbu państwa rossyjskiego. Dzięki tym rozporządzeniom, oraz działalności Banku Polskiego po roku 1820 powstał szereg fabryk, utworzyły się centra przemysłowo-fabryczne jak Łódź, Tomaszów i inne. Ale w jeszcze szybszem tempie nastąpił rozwój przywiślańskiego przemysłu po reformach, przeprowadzonych w roku 1860 i 1870; tak naprzykład, począwszy od roku 1876, to jest chwili, kiedy skończona była praca komitetu urządzającego, do roku 1894 wartość wyrobów przemysłowo-fabrycznych w Warszawie wzrosła o 62 prc., wyrobów zaś rzemieślniczych o 422 prc. Taki sam postęp, jeżeli nie większy, spotykamy w Łodzi i innych centrach fabrycznych; nadto w tym okresie powstały zupełnie nowe centra przemysłowo-fabryczne, jak n. p. Sosnowice. Szybkiemu wzrostowi miejscowego przemysłu dopomogło wiele zbudowanie w kraju tutejszym dróg żelaznych, oraz rozwój sieci kolejowej w Cesarstwie, wskutek czego dla Kraju Przywiślańskiego otworzyło się mnóstwo wygodnych rynków i teraz wyroby przywiślańskie mają zapewniony szeroki zbyt w całej Rossyi, nie wyłączając Turkestanu, Syberyi i Kaukazu. Wartość wyrobów fabryczno-przemysłowych sięga 200.000.000 rubli.

„Mówiąc o ekonomicznych zdobyczach tego kraju w ciągu ostatnich ośmdziesięciu lat, niepodobna przemilczeć, że w ciągu tego czasu krajem tutejszym dwa razy wstrząsało powstanie, co nader niekorzystnie za każdym razem odbijało się na miejscowym przemyśle i dobrobycie kraju. Jak szkodliwe były następstwa tych powstań dla przemysłu, przekonać się można z tego, że wydobywanie tak ważnego artykułu w przemyśle, jak jest węgiel kamienny w roku 1831 w kopalniach dąbrowskich zmniejszyło się o 3,000.000 pudów, a w roku 1863 o 2,000.000 pudów“.

Dniewnik Warszawski kończy artykuł swój następującemi słowy:

„W związku z szybkim wzrostem poziomu ogólnego dobrobytu kraju tutejszego w ciągu tych lat ośmdziesięciu, dzięki zabiegom naszego rządu o rozpowszechnianie oświaty, pozostają także wielkie jego postępy cywilizacyjno-kulturne. Nawet wrogo względem Rossyi usposobieni Polscy zakordonowi pisarze (mowa jest o poważniejszych) przyznają, że Kraj Przywiślański nie tylko pod względem ekonomicznym, ale i cywilizacyjno-kulturnym wyprzedził Galicyę, a nawet i po części Poznańskie. Postępy te są rezultatem mądrej polityki Rossyi względem kraju tutejszego. Polityka ta, mająca za zadanie spokojny rozwój kraju, dlaczego przedewszystkiem koniecznem jest wykorzenienie elementów fermentujących, daje rękojmię takich samych postępów w przyszłości“.

Z parlamentu niemieckiego.

Na wtorkowem posiedzeniu parlamentu niemieckiego, trybuny nowego pałacu, w którym zbierają się na obrady przedstawiciele Rzeszy niemieckiej, były szczelnie zapełnione: spodziewano się, że w dniu tym rozpocznie się drugie czytanie projektu ustawy przeciw żywiołom przewrotu. Cierpliwość ciekawych narażoną została jednak na srogą próbę — i rozczarowanie.

Na porządku dziennym, przed drugiem czytaniem ustawy antiprzewrotowej, znajdowała się kwestya weryfikacyi dwóch mandatów: członka stronnictwa narodowo-liberalnego przewodniczącego komisyi dla ustawy anti przewrotowej dr. Böttchera z Waldecku, i członka stronnictwa wolno konserwatywnego, posła Dziembowskiego z Babimostu, którego dla polskiego brzmienia jego nazwiska mylnie uważają za Polaka. Komisya weryfikacyjna wniosła, aby oba wybory unieważnić z powodu niedokładności lub nielegalności, jakie przy nich miały miejsce. Nad kwestyą tą wywiązała się namiętna dyskusya, która zajęła cztery godziny czasu i była charakterystycznym dowodem silnych kontrastów panujących w parlamencie. Nad ważnością obu wyborów głosowano imiennie i wybór Böttchera uznano za nieważny 214 głosami przeciw 93, wybór zaś Dziembowskiego 204 głosami przeciw 112. Obrady nad projektem ustawy antiprzewrotowej odroczono do wczoraj.

Losy tej ustawy były do wczoraj zawsze jeszcze równie niepewne jak przed miesiącem. Narodowo liberalni uchwalili wprawdzie odrzucić przedłożenie w brzmieniu uchwał komisyi, tak, iż odrzucenie ustawy w tej formie jest rzeczą pewną, centrum jednak ma być skłonnem nie krępować się w przyszłości uchwałami komisyi i własnemi poprawkami tam przeforsowanemi, lecz ma być gotowem do najdalszych ustępstw, skoro rząd przykłada wagę do pewnego pozytywnego rezultatu; tak donosi przynajmniej depesza *Pressy* z Berlina. Podobne jak w centrum zapatrywanie panować ma wśród frakcyi konserwatywnej, która obecnie pod przewodnictwem dawnego prezydenta Levetzowa chce się oddać do dyspozycyi rządowi. Według wspomnianej depeszy, pogłoski, że po manifestacyach przeciw ustawie w decydujących kołach miała ochłodnąć chęć przeprowadzenia ustawy, należy przyjmować ostrożnie. Socyalistyczny organ *Vorwärts* tak charakteryzuje sytuacyę: Byłoby przedwczesnem wysnuwać wnioski co do losów ustawy przeciw dążnościom wywrotowym. Centrum, konserwatyści i narodowo-liberalni gotowi są do przyjęcia niektórych paragrafów. Głosowania będą bardzo skomplikowane i chaotyczne.

National Ztg. porusza myśl, aby w parlamencie wnieść interpelacyę w sprawie krążownika niemieckiego drugiej klasy: „Cesarzowa Augusta“. Na statku tym zepsuły się przed dwoma laty zupełnie maszyny i trzeba było zastąpić je nowemi. Przed kilku tygodniami spuszczono go znów na morze, ale maszyny znów popsuły się zupełnie. Postanowiono zatem nie używać go już za granicą. Okręt nie ma w razie wojny żadnego znaczenia a kosztował 8 milionów marek.

KRONIKA

Lwów, 9 maja.

— **Konsulat.** Najj. Pan raczył udzielić Najwyższego *Exequatur* nowomianowanemu generalnemu konsulowi serbskiemu w Budapeszcie, Jerzemu W. Barlowatzowi.

— **Z c. i k. armii.** Przeniesieni zostali w obronie krajowej ze stanu nieczynnego do służby czynnej starsi lekarze: dr. Edward Beilich z 20 do 19 p. obr. kraj., dr. Samuel Neschl'ng w 16 p. obr. kr. i dr. Adolf Schwarz z 17 do 14 p. obr. kr., oraz lekarz asystent dr. Rachmiel Dem w 18 p. obr. kr.

— **Dla wysłużonych podoficerów** wakują następujące posady:

1. Sługi szkolnego przy c. k. Seminaryum nauczycielskiem w Krakowie.

2. Zarządcy więzień przy c. k. Sądzie obwodowym w Złoczowie, ewentualnie przy innym sądzie kolegialnym we wschodniej Galicyi.

3. Posada przy urzędzie hipotecznym c. k. Sądu krajowego we Lwowie.

Oprócz powyższych wakuje jeszcze po za granicami kraju wiele innych posad urzędników manipulacyjnych i sług urzędowych, zastrzeżonych dla wysłużonych podoficerów.

Bliższych informacyi co do warunków podań, dotacyi i t. p. udziela miejscowym kandydatom IV B, departament magistratu, zamiejscowym zaś każde właściwe starostwo.

— **Z Koła literacko-artystycznego.** Z początkiem przyszłego tygodnia odbędzie się odczyt p. Tadeusza Romanowicza o trzecim tomie dzieła p. Stanisława Koźmiana p. t.: „Rzecz o roku 1863“.

— **Towarzystwo strzeleckie** we Lwowie, odbędzie walne zgromadzenie w niedzielę dnia 19 b. m. o godz. 3 popołudniu na Strzelnicy.

— **Teatr ludowy.** W dniu 1 czerwca b. r. urządza oddział miejscowy „Towarzystwa teatru ludowego“ pierwszą wycieczkę w okolicę miasta Lwowa, celem dawania bezpłatnych przedstawień. Chcący wziąć udział w tej wycieczce zechcą się zgłosić w kancelaryi „Towarzystwa“ przy ulicy Sobieskiego liczba 7 trzecie piętro (od godziny 3 do 5 popołudniu) gdzie będą mogli zasięgnąć bliższych informacyi.

— **Dostawy.** C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych w Krakowie, rozpisała postępowanie ofertowe na dostawę materyałów do oświetlania i smarowania. Bliższe szczegóły podaje ogłoszenie w Dzienniku urzędowym *Gazety*.

— **Szkoła jazdy konnej**, nowo założona przez oddział Tow. gimnastycznego „Sokół“ we Lwowie, otwartą będzie w sposób uroczysty w piątek, dnia 10 b. m. o godzinie pół do 6 wieczorem w ujeżdżalni Towarzystwa, położonej przy ul. Wuleckiej, obok centralnej stacyi kolei elektrycznej. W razie niepogody, w sobotę, dnia 11 b. m. o tej samej godzinie.

— **Cykliści.** Wyścig drogowy lwowskiego Klubu cyklistów, odbędzie się w niedzielę, dnia 12 b. m. na gościńcu stryjskim. Dystans 50 kilometrów, od 3—28 kilometra i napowrót. Start o godzinie 4 popołudniu, powrót między godziną 6 a 7 wieczorem. Na sędziów uproszono pp.: dr. Antoniego Dzięadzielewicza, Henryka hr. Morstina, Jarosława Pieniążka i Todschindera. Nadto delegowano jednego członka Klubu cyklistów. Wyścig otwarty dla członków Klubu, tudzież dla członków oddziału kolarzy lwowskiego „Sokoła“. W razie niepogody, wyścig się odbędzie w następną niedzielę, dnia 19 b. m.

= **Kościotrupa** odgrzebano wczoraj na gruncie, należącym do realności pod l. 64 przy ul. Łyczakowskiej, w głębokości $^1/_2$ metra pod powierzchnią ziemi, w miejscu, gdzie do niedawna stała szopa. Szczątki te, wedle orzeczenia lekarskiego, leżały w ziemi dłużej niż lat 50, pochodzą prawdopodobnie z osoby, liczącej lat kilkanaście, lecz są już tak zniszczone, że nie można rozpoznać płci, a tem mniej śladów gwałtownej śmierci. Pochowano je na cmentarzu Łyczakowskim.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Sokalu, Aloizy Wiktor Grot, kupiec od 40 lat, członek honorowy Stowarzyszenia młodzieży handlowej we Lwowie, w 66 roku życia.

W Kalasantówce, pod Chodaczkowem, w dobrach hr. Dieduszyckich, Wincenty Sałacinski, dzierżawca dóbr.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 9 maja. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe d. 8 maja do 12 w południe d. 9 maja br. mieliśmy wiatr zmienny ze wschodu o średniej prędkości 5 m/sek, niebo lekko zachmurzone a powietrze wilgotne (63 procent wilgotności względnej).

Średnia temperatura w tym czasie była +12·5°C., najwyższa +19·2°C. wczoraj w południe, najniższa +7·0°C. dziś w nocy.

Całą dobę mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 755 do 760 mm. znajdowała się w Irlandyi; zwyżka 780 do 775 mm. w środkowej Szwecyi; zniżka drugorzędna utworzyła się w północnej Afryce.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 775 mm.

Prognoza na dobę 10 maja bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie przeważnie wschodni o średniej prędkości 8 m/sek., średnia temperatura pozostanie około +13°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 65 procent. Opad, deszcz nieznaczny.

= **Ucieczka więźniów.** Ubiegłej nocy po godzinie 11 uciekli z lwowskiego więzienia sądowego Antoni Hirschel, skazany za zbrodnię kradzieży na 5-letnie więzienie i Antoni Popowicz, złodziej kieszonkowy, skazany na 2 lata więzienia. Pierwszy z nich był herszem szajki, która w jesieni zeszłego roku popełniła kilka znacznych kradzieży, dostawszy się za pomocą wytrychów do pomieszkań kawalerskich.

Hirszel, pochodzący z Hoholowa, liczy lat 23, jest z zawodu szewcem, średniego wzrostu, silnej budowy ciała, pociągłej twarzy, ciemnych włosów, piwnych oczu, niskiego czoła, długiego nosa, ma usta małe, zęby zdrowe, jest bez zarostu, mówi po polsku i po rusku.

Popowicz, rodem ze Lwowa, lat 21 liczący, jest średniej budowy, szatyn, pociągłej śniadej twarzy, piwnych oczu, ma czoło niskie, nos i usta zwykłe, przednie zęby zdrowe, mały wąsik, brodę goloną, a na lewej stronie twarzy pod szczęką bliznę. Jest on z zawodu murarzem, mówi po polsku i po rusku.

= **Kobietą,** o której donieśliśmy wczoraj, że nagle zmarła na ul. Mickiewicza, była zarobnica Katarzyna Szczupak z Podkamienia, licząca lat 36.

— **Pożary.** We wsi Barszczowice spaliły się dwie chaty i stodoła. Na miejsce pożaru przybyła straż pożarna ochotnicza z Pikułowic z 34 ludźmi, tudzież naczelnikiem. Ogień zdołano tylko z trudnością zlokalizować, dla braku ludzi i wody. Zagrożona była tylko część wsi, obok stacyi kolejowej. Nie ulega wątpliwości, że ogień był podłożony zbrodniczą ręką. Szkoda do 3000 zł. Zabiegi komendy c. k. żandarmeryi z Bilki, z wielkiem uznaniem podnieść należy.

— **Aresztowany** w Wiedniu na placu wyścigów Maryan Kędzierski, za kradzież kieszonkową, liczy lat 31 i jest właścicielem zakładu elektrycznego w Budapeszcie. Wezwany do wykazania się, skąd posiada pieniądze około 800 zł. po części ukryte w podszewce kapelusza, opowiadał, że przybył specyalnie z Budapesztu „na kole" jako cyklista, aby wziąć udział w wyścigach i grać o zakład i że w tym celu przywiózł cały swój majątek 1800 zł. z których 1000 przegrał. O ile jednak dochodzenia policyjne wykazują, jest Kędzierski międzynarodowym rzezimieszkiem, który między innemi i na wyścigach we Lwowie, praktykował swój „sport".

— **Rossyjscy urzędnicy** telegrafów, w liczbie 31, przybyli onegdaj do Wiednia, ażeby studyować tamtejsze urządzenia telegraficzne i telefoniczne.

— **Z Warszawy.** W dniu 5 b. m. z okazyi benefisu p. Władysława Szymanowskiego, zebrali się w mieszkaniu jego koledzy i koleżanki z teatru, a mianowicie: panie Niewiarowska, Ostrowska, Marcello i Czakówna, pp. Rapacki, Wolski, Frenkiel, Nowicki, Ładnowski, Narkiewicz i Wojdałowicz, którzy złożyli benefisantowi życzenia w imieniu całego personalu komedyi i dramatu, oraz ofiarowali mu pierścień z brylantem i wieńcem z napisem na wstęgach: „Znakomitemu artyście i reżyserowi — koledzy". Nadto wielbiciele talentu artysty, nadesłali mu wspaniały wieniec z odpowiednim napisem na szarfach.

— **Pierwsza książka** rossyjska w Warszawie. *Dziennik Warszawski* w jednym z ostatnich swoich numerów zastanawia się nad pytaniem, w którym roku drukowana była w Warszawie pierwsza książka po rossyjsku? Okazuje się, że pierwszą taką książką była „mowa, wypowiedziana przez członka Rady Najwyższej Księstwa Warszawskiego, radcy tajnego Wawrzeckiego, z powodu ogłoszenia Królestwa Polskiego" w r. 1815. W tymże roku wyszła w Warszawie po rossyjsku „Instrukcya dla wojsk feldmarszałka Barclaya de Tolli".

— **Oskar Wilde,** znany angielski dramaturg, który obecnie miał głośny w całym Londynie proces, został wypuszczony na wolność za kaucyą.

— **Ciekawa statystyka.** Na zebraniu adwokatów petersburskich, poruszono 130 spraw dyscyplinarnych: 108 odnosiło się do adwokatów, 22 do pomocników adwokackich. Z tej liczby 35 spraw zakończono różnemi karami, wydano 9 ostrzeżeń, udzielono 15 nagan, siedmiu osobom zabroniono spełniać obowiązki adwokackie w ciągu pewnego czasu, 4 adwokatów z listy usunięto.

— **Ofiara rulety.** Petersburski *Herold* opisuje tragiczny los bogatego niegdyś obywatela ziemskiego P. gub. piotrkowskiej. Przed laty 15 żona jego zmarła w Monaco; P. zamówił u rzeźbiarza Stacconiego pomnik na grób żony za 1500 franków. Od tego czasu dwa razy do roku jeździł do Monaco, na grób żony, trzymając się zdala od kasyna na Monte Carlo, uważając ruletę za grę niemoralną. W r. z. zabrał z sobą 25-letniego siostrzeńca, który wbrew zasadom wuja, szukał szczęścia w rulecie i wygrał w ciągu dwu dni 100.000 franków. Wtedy P. za przykładem siostrzeńca zaczął grać, lecz w ciągu dwu tygodni przegrał 10.000 franków. Pojechał do domu po pieniądze i powrócił do Monaco, aby przegrać jeszcze 300.000 franków. Odtąd, chcąc stratę odzyskać, grał zawzięcie, — bez powodzenia. W końcu doszło do tego, że nietylko cały majątek przegrał, ale nawet sumę 3.500 franków, otrzymaną ze sprzedaży nagrobka żony. Wówczas usiłował odebrać sobie życie wystrzałem z rewolweru, lecz ranił się tylko lekko. Ponieważ po wyleczeniu się z rany, nie miał pieniędzy na powrót do kraju, zarząd domu gry chciał dać mu 200 franków na koszta podróży, lecz P. odmówił przyjęcia ofiary i mimo oporu służby, z ostatnimi kilku frankami w kieszeni jeszcze raz zasiadł przy rulecie. Przegrał wszystko i nagle padł martwy; nieszczęśliwy otruł się w oczach grających. Zwłoki jego sprowadzono w tych dniach do kraju i złożono w grobach rodzinnych.

— **Panorama racławicka.** Na wzgórzu Stryjskiem (plac Wystawy krajowej), otwartą zostanie ponownie od 1 maja b. r. Panorama racławicka, codziennie od 9 rano do 8 wieczorem. Ceny wstępu: w dnie powszednie 50 ct. od osoby, w niedzielę i święta 25 ct. od osoby. Dla grup i wycieczek po 50 osób, złożonych z młodzieży szkolnej, korporacyj rzemieślniczych lub włościan, za jedną asygnacyą, po którą dzień naprzód do zarządu zgłosić się należy, po 15 ct. od osoby. Adres zarządu: ulica Kościuszki 7.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. Dziś, we czwartek po raz pierwszy "Pan senator", kemedya w trzech aktach Schönthana i Kadelburga.

Jutro, w piątek nie będzie przedstawienia.

W sobotę, po raz drugi „Pan senator".

Z inicyatywy Ministerstwa oświaty, pracuje obecnie pułkownik Karol von Duncker (autor biografii Radetzky'ego), nad źródłowym a zarazem w popularny sposób traktowanym życiorysem ś. p. Najd. Arcyksięcia Albrechta. Część ilustracyjną wydawnictwa (Tempsky'ego w Pradze), objął znany malarz, niegdyś również oficer austryacki, zamieszkały w Paryżu, baron Myrbach. Książka przeznaczoną jest dla szkół średnich i wszystkich równorzędnych zakładów naukowych.

Wystawa polskich malarzy w Karlsbadzie. P. St. Roman Lewandowski, artysta-rzeźbiarz, porusza w dziennikach myśl, ażeby polscy artyści-malarze i rzeźbiarze wysyłali swe prace na sprzedaż do Karlsbadu, w czasie sezonu kąpielowego. Corocznie przejeżdżają przez Karlsbad tysiące Polaków i innych słowiańskich narodowości, a każdy chętnie jakąś pamiątkę wywieść się stara. Dawniej sprzedawane tam mozajki, tabakierki i tytonierki już się przeżyły — goście kąpielowi zaczynają kupować obrazy, a na dowód dobrego popytu może służyć, że trzech künsthändlerów ma tam swoje „salony" i wcale na zły interes nie narzekają. Zapoznawszy się bliżej z jednym z nich, poddał mu p. Lewandowski myśl urządzenia w Karlsbadzie wystawy malarzy polskich, na co się najchętniej zgodził — z tą jedną wzmianką, aby obrazy nie były zbyt wielkich rozmiarów i były specyalnie rodzimej, polskiej treści. Sezon najlepszy jest w Karlsbadzie czerwiec i lipiec. Wszelkich wskazówek i bliższych wyjaśnień udzieli sam właściciel salonów w Wiedniu i Karlsbadzie, p. Antoni Stöckl, Kunsthändler, Wiedeń IV, Klagbaumgasse 8.

Dramat Coppée'go p. t.: *Pour la couronne*, został przyjęty do Burgu, gdzie zostanie przedstawiony w jesieni.

Z literatury i sztuki. Józef Białynia Chołodecki (Walenty Ćwik), ogłosił we Lwowie własnym nakładem: „Karolowe Wary i tychże okolice". — Artysta naszej opery, p. Aleksander Myszuga, przyjął udział w koncercie Towarzystwa muzycznego krakowskiego, zapowiedzianym na dzień 13 b. m. P. Myszuga śpiewać będzie pieśń Grabca i aryę Kirkora z „Goplany" Żeleńskiego; romans z „Manon" i wreszcie wstępną scenę z „Pajaców". — W krakowskim teatrze odegrali amatorowie tragedyę Sofoklesa „Król Edyp", w pięknym bardzo przekładzie Kaszewskiego. Sukces odniesiono zupełny; przedstawienie odbyło się na rzecz Tow. Bratniej pomocy uczn. Uniwersytetu Jagiellońskiego. — P. Wyzewa ogłasza w *Temps* bardzo ciepły opis dziejów Muzeum polskiego w Rapperswylu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Stemplowanie obligacyj pierwszej rossyjskiej pożyczki premiowej z r. 1864. Izba handlowa i przemysłowa podaje do wiadomości, iż c. k. Ministerstwo skarbu dozwoliło rozporządzeniem z 25 lutego 1895 stemplowania odnowionych obligacyi (losów) pierwszej rossyjskiej państwowej pożyczki premiowej z roku 1864 pod następującymi warunkami: 1. Do ostemplowania będą dopuszczone nowe obligacye o ile są równobrzmiące co do seryi i numerów z takimi losami tejże pożyczki premiowej, które w swoim czasie po myśli §. 5 ustawy z dnia 28 marca 1889, należycie zostały ostemplowane; obligacye wydane w miejsce nieostemplowanych zostają wyłączone od stemplowania. 2. Przy tem stemplowaniu należy uiścić należytość stemplową w kwocie 1 zł. 25 ct. w. a. za każdy los, opiewający nominalnie na 100 rubli w srebrze — w myśl §. 5 ustępu 4 ustawy z dnia 28 marca 1895 i poz. 13 wykazu A. w rozp. Ministerstwa skarbu z 28 marca 1889 (Dz. u. p. nr. 33). 3. Stemplowanie tych odnowionych losów będzie się odbywać w c. k. centralnym urzędzie stemplowym w Wiedniu (k. k. Central-Stempelamt, Wien I. Riemergasse nr. 7). 4. Strony zamierzające korzystać z takiego stemplowania mają dawne według ustawy z dnia 28 marca 1889 ostemplowane losy wymienionej pożyczki premiowej, przy dołączeniu dokładnego wykazu seryi numerów w dwóch egzemplarzach, podpisanego przez stronę jej imieniem i nazwiskiem, przy podaniu jej charakteru, miejsca pobytu i mieszkania, przedłożyć najpóźniej do 31 maja 1895 w Wiedniu c. k. centralnemu urzędowi stemplowemu, w miastach, gdzie takie urzędy stemplowe istnieją tymże urzędom, zresztą zaś urzędom podatkowym. Przesyłanie losów pocztą jest niedopuszczalne. 5. Wymieniony urząd ma pod własną odpowiedzialnością bezzwłocznie w obecności strony sprawdzić wykazy pod względem zgodności seryi i numerów z losami oryginalnymi, dalej zbadać dokładnie, czy każdy z przedłożonych losów jest opatrzony znaczkami stemplowymi na 1 zł. 25 ct. emisyi z roku 1888, czy te znaczki są prawidłowo przestemplowane przez właściwą władzę i czy nie zachodzi podejrzenie jakiegokolwiek obejścia ustawy. 6. Jeżeli zachodzi podobne podejrzenie, należy los przy podaniu powodów przedłożyć z możliwym pospiechem władzy skarbowej I. instancyi; przy innych niedokładnościach należy losy wprost zwrócić przy podaniu powodów. Jeżeli urząd znalazł wszystko w porządku, w takim razie ma na obydwu egzemplarzach wykazu seryi i numerów zamieścić poświadczenie, iż wykazane tamże losy pierwszej rossyjskiej państwowej pożyczki premiowej z roku 1864 zostały zbadane i sprawdzone co do ostemplowania ich po myśli ustawy z dnia 28 marca 1889. Następnie losy wraz z jednym egzemplarzem poświadczonego wykazu należy zwrócić stronie, która ma się zająć wymianą dawnych na nowe losy w przepisanym terminie. Drugi egzemplarz powołanego wykazu pozostaje w przechowaniu urzędu. 7. Nowe losy ma strona najpóźniej do 31 sierpnia 1895 wraz ze znajdującym się w jej rękach egzemplarzem urzędownie poświadczonego wykazu przedłożyć do ostemplowania temu samemu urzędowi, któremu dawne losy w myśl ustępu 4 udzielone zostały, przypadająca zaś należytość w znaczkach stemplowych ma być przytwierdzoną do powołanego wykazu po myśli ustępu 5 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28 marca 1889 (Dz. u. p. nr. 33). Losy przesłane pocztą są w myśl punktu 5 (ostatni ustęp) wyjęte od ostemplowania. 8. Urząd bada zgodność seryi i numerów na nowych losach z obydwoma egzemplarzami wykazu, potem stan przytwierdzonych znaczków stemplowych i — jeżeli nie zachodzą żadne przeszkody — potwierdzą odbiór losów stronie na przedłożonym przez nią egzemplarzu wykazu. Drugi egzemplarz wykazu tudzież losy przesyła następnie urząd najpóźniej w ciągu 24 godzin c. k. centralnemu urzędowi stemplowemu w Wiedniu. 9. Tenże urząd centralny wykonywa ostemplowanie w sposób określony ustępem 16 rozp. Ministerstwa skarbu z 28 marca 1889 (Nr. 33 dz. u. p.) i odsyła otrzymane z innych urzędów losy, tymże urzędom. 10. Ostemplowane losy należy wydać stronie za zwrotem znajdującego się w jej rękach i przez nią pokwitowanego wykazu. Gdyby strona nie mogła dostarczyć tego wykazu lub gdyby w ciągu 14 dni po zawiadomieniu nie zgłosiła się po odbiór losów, zostaną one wraz z konsygnacyą złożone na rzecz strony do depozytu sądowego.

Targ na nierogaciznę w krakowskim zakładzie obserwacyjnym. W dniu 6go i 7go maja 1895 przypędzono 2970 sztuk. Płacono za prosięta: 16 do 19 ct., towar chudy — do — ct., towar mięsny — do — ct., za towar tuczny 36 do 39 ct. za klgr. żywej wagi. Do krajów Monarchii załadowano 2928 sztuk.

Targ zbożowy.

Lwów, 9go maja: pszenica 7·50 do 8·20 zł., żyto 6·— do 6·50, jęczmień browarny 6·— do 6·50, jęczmień pastewny 5·— do 5·50, owies 5·90 do 6·50, rzepak 8·75 do 9·50, groch 7·— do 9·—, **wyka** 5·50 do 6·—, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·40 do 5·80, hreczka —·— do —·—. koniczyna czerwona galic. 50·— do 65·—, **szwedzka** 50·— do 60·—, **biała** 70·— do 90·—, **anyż** —·— do —·—, **kukurudza stara** 6·— do 7·—, **nowa** —·— do —·—, **chmiel** —·— do —·—, **spirytus** gotowy —·— do —·—, **na termin** —·— do —·—, **Tymotka** —·— do —·—. **Waranty** —·— do —·—.

Usposobienie stałe.

Kraków 8go maja: pszenica **biała** 8·40 do 8·80, **czerwona** 8·25 do 8·70, **żółta** 8·25 do 8·70, żyto 6·65 do 7·10, jęczmień browarny 6·50 do 7·—, pastewny 6·— do 6·35, owies 6·50 do 7·15, **hreczka** —·— do —·—, **groch** —·— do —·—, **koniczyna czerwona** —·— do —·—, **biała** —·— do —·—, **rzepak** —·— do —·—.

Usposobienie: stałe.

Podwołoczyska: pszenica 5·50 do 6·10, żyto 4·— do 4·60, jęczmień 4·— do 4·60, owies 4·— do 4·60. hreczka 6·40 do 6·60, proso 4·50 do 5·—, otręby pszenne 3·10 do 3·25, otręby żytne 3·40 do 3·50, kukurudza 5·20 do 5·35, mak niebieski 13·80 do 14·—. Ceny za 100 kilo bez cła.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan Najw. postanowieniem z dnia 1 maja b. r. oprócz projektu ustawy mocą której droga dojazdowa łącząca krajowe szkoły rolnicze w Dublanach z drogą krajową Lwów-Stojanów, uznaną zostaje za drogę krajową — o czem doniosła już wczoraj depesza — udzielił Najw. Sankcyi także uchwalonemu przez Sejm galicyjski projektowi ustawy o poborze myta za zużywanie bruków miejskich w Jarosławiu.

W Poli odbywa się dzisiaj uroczystość zaślubin z morzem najmłodszego okrętu austryacko węgierskiej marynarki wojennej. — Niezwykłego blasku dodaje uroczystości obecność Naczelnego Wodza całej lądowej i morskiej zbrojnej siły Monarchii, Najj. Pana, a niezwykle też brzmi dumne nazwisko nowego statku: „Monarcha". Obecność Najj. Pana i Członków Najw. Domu, radość i zapał, z jakim Jego ces. i król. Apostolską Mość wita ludność wybrzeża morza Adryatyckiego, ludność Istryi. oraz gorąca uwaga, z jaką wszystkie ludy Austryi śledzą przebieg uroczystości w Poli, są dobrą wróżbą dla nowego statku i dla całej marynarki austro-węgierskiej.

Neue fr. Presse twierdzi, że rezultat wtorkowego wyboru uzupełniającego w trzeciej dzielnicy Wiednia, gdzie w miejsce zmarłego posła liberalnego bar. Sommarugi, wyszedł antisemita Steiner, oddziała także na wynik wyborów do Delegacyi z kraju koronnego: Dolna Austrya. Antisemici, jeżeli do nich przyłączy się poseł Pernerstorfer, co jest prawdopodobne, będą rozporządzali na 37 posłów z Dolnej Austryi 19 głosami, liberalni zaś, gdyby nawet przyłączył się do nich p. Kronawetter, będą mieli tylko 18 posłów. — Wskutek tego stać się może, że Dolna Austrya będzie reprezentowaną w Delegacyach tylko przez antisemitów.

Pester Lloyd donosi, iż rząd węgierski obstaje przytem, że reklamacya w sprawie podróży nuncyusza msgr. Agliardiego po Węgrzech, musi nastąpić bezwarunkowo i bez dalszej zwłoki. Kwestya satysfakcyi dla rządu węgierskiego stoi na drugim planie. Ponieważ P. Minister spraw zagranicznych stoi zdala od cal parlamentarnych, przeto mogłaby ona być daną tylko na drodze publicystycznej; w Węgrzech jednak rozumieją, że hr. Kalnoky wśród obecnych stosunków cofa się przed tą drogą. W najbliższej już jednak przyszłości otwartą ma być sesya Delegacyj. Pan Minister spraw zagranicznych zaję tam sposobność zajęcia stanowiska w tej sprawie, gdyż i Delegacye wypowiedzą o niej swoje zdanie.

Ks. Bismarck zamierza przyjąć w dniu 11 b. m. deputacyę Westfalczyków, w dzień Wniebowstąpienia 2000 obywateli lipskich, a 26 b. m. deputacyę z Szleswiku i Holsztynu.

Za petycyą o odrzucenie projektu przewrotowego, uchwaloną w Berlinie przez reprezentantów 61 miast, oświadczyło się listownie lub telegraficznie jeszcze 170 miast i gmin niemieckich, które na obrady nie wysłały swoich delegatów.

Minister Koeller występuje stanowczo przeciw wszystkim, oponującym przeciw ustawie przewrotowej. Jak donosi *Bresl. Ztg.*, rozkazał w tych dniach skonfiskować petycyę akademików wrocławskich o odrzucenie projektu przewrotowego i listy wyłożone do podpisu.

Generał-gubernator warszawski hr. Szuwałow przybył do Petersburga d. 2 maja.

W poniedziałkowej paradzie wojskowej na polu Marsowem w Petersburgu wzięło udział 23 i pół batalionów, 18 szwadronów, 10 setni i 74 dział. W końcu parady cała kawalerya przebiegła *en carrière* przez cały plac aż do namiotu carskiego.

Znany ksiądz Lemure, deput franc. wrócił z Rzymu gdzie był przyjęty przez Papieża. Jeden z redaktorów *Eclair* miał z nim interview, z którego wyjmujemy następujące szczegóły:

Leon XIII. mówił z nim długo o polityce Watykanu wobec Republiki. Kościół jest uciśniony, rządy zaś zmieniają się, ludy zatem nie powinny identyfikować Kościoła z rządami, bo w czasie upadku jednego z nich mogłyby mniemać, że i Kościół gotów runąć. Następnie mówił Papież o swojej miłości do Francyi i konieczności zajmowania się kwestyą socyalną. Trzeba być w Rzymie, dodał ks. Lemure, aby widzieć całą działalność zajętego stanowiska Papieża, który wobec trójprzymierza jest jawnym przyjacielem Francyi.

Figaro donosi, że pancernik francuski „Hoche“ nie weźmie do Kielu sztandaru cesarskiego. Na okrętach francuskich powiewać będą podczas uroczystości tylko zwykłe flagi niemiecko narodowe, które należą do przepisanego ceremoniału międzynarodowego.

Wszystkie dzienniki paryskie zajmują się żywo wypadkami na dalekim wschodzie, wyrażając radość z powodu wpływu dyplomatycznego uzyskanego przez Francyę, zapominają jednak, że Anglia zyskała daleko więcej od Francyi terenu, gdyż Japonia, która od chwili wojny stała się ważnym czynnikiem w polityce świata, daleko przyjaźniej jest dla niej usposobiona, niż dla trzech mocarstw interweniujących.

Według *Figara*, Niemcy w 1871 nie postąpiły tak jak obecnie Japonia; bez aneksyi Alzacyi i Lotaryngii Europa wyglądałaby dziś całkiem inaczej. Owa aneksya była społeczną europejską zbrodnią. Rezultatem owego wspólnego działania Niemiec z Francyą w sprawie chińsko-japońskiej będzie to, że Francyi polityczne i moralne położenie w Kiel będzie mniej uciążliwe i przykre.

Matin pisze, że Japonia przez swoje umiarkowanie stanowczo zajęła miejsce między wielkimi cywilizacyjnymi narodami świata.

Stan zdrowia księcia Orleańskiego do tego stopnia się polepszył, że lekarze zaprzestali wydawać biuletynów; książę już wkrótce uda się z Hiszpanii do Anglii.

W Anglii umarł znakomity mąż stanu prawnik i uczony lord Selborne w 83 roku życia. Zmarły, który nazwał się Brandell Palmer, piastował dwukrotnie wysoką godność kanclerza w dwóch gabinetach Gladstone'a, przy tej sposobności otrzymał tytuł lorda Selborne zasady konserwatywne; i klerykalne, które rozwijały się u niego w późniejszym wieku, nie pozwoliły mu iść dalej z Gladstonem. W r. 1886 opuścił stronnictwo liberalne. Selborne, pierwszorzędny prawnik, przeprowadził wielką (1873) reformę prawnicza. Jego syn jest żonaty z córką Salisbury'ego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Pola, 9 maja. Na uroczystość hołdowniczą gmin Istryi dla Najj. Pana przybyły deputacye wszystkich gmin, bez różnicy narodowości i stronnictw. Nawet z najodleglejszych okolic górskich przybyły deputacye, ażeby swemu Monarsze złożyć hołd i dowód wierności i przywiązania.

Gdy Najj. Pan wczoraj, po zwiedzeniu fortu Verudelle powrócił i stanął przed gmachem admiralicyi, wśród nieustannych okrzyków *Eviva!* — oczekiwały już tutaj deputacye duchowieństwa, oraz reprezentantów gmin, korporacyj i stowarzyszeń, ustawione w półkole. Najj. Pan polecił przedstawić sobie każdą deputacyę z osobna i do każdej najłaskawiej przemawiał, dziękując im za przybycie. Po półgodzinnem zabawieniu w kole deputacyj, udał się Najj. Pan, wśród grzmiących nieustających okrzyków publiczności łodzią galową na pokład yachtu „Miramar“. Gdy Najj. Pan wstąpił na pokład, wywieszono flagę cesarską, którą okręty w porcie powitały salwami działowemi. Na tem zakończyła się cywilna uroczystość w Poli, poczem rozpoczęła się uroczystość marynarska.

O pół do 3 popołudniu udał się Najj. Pan łodzią galową do *Val maggiore*, gdzie się odbyło wielkie ćwiczenie marynarki, poczem Najj. Pan powrócił na pokład „Miramar“.

Pola, 9 maja. Wczoraj w południe przybył tu Najd. Arcyksiążę Karol Ludwik z Małżonką, Najd. Arcyksiężną Maryą Teresą, oraz Najd. Arcyksiążęta Franciszek Ferdynand d'Este i Ludwik Wiktor. Przedpołudniem zwiedzali Najdost. Państwo fort Verudelle, podczas czego odbyły się ćwiczenia w w strzelaniu do ruchomej tarczy. Najj. Pan śledził ćwiczenia z żywem zajęciem i wyraził Najw. zadowolenie i uznanie.

Pola, 9 maja. Dzisiejsze uroczyste puszczenie na wody okrętu „Monarcha“, przeznaczonego do obrony wybrzeży, przemieniło się w podniosłą patryotyczną manifestacyę i dało powód do ponownych entuzyastycznych objawów ludności na część Najj. Pana i bawiących tu Członków Najw. Rodziny, a zarazem i dla sławnej c. i k. marynarki wojennej.

Z brzaskiem dnia wywiesiły okręta będące w służbie wielką, a pozasłużbowe małą flagę galową i wnet potem zaczęła napływać ludność, nawet z dalszych okolic, w odświętnych strojach, aby być świadkiem uroczystego aktu. O pół do 8 zrana zaczęli się zjeżdżać zaproszeni goście, którzy zajęli miejsca bądź na estradach na wyspie, bądź na okrętach „Custozza“ i „Frundsberg“. O godzinie 8 odbyło się pierwsze poświęcenie okrętu „Monarcha“ według zwykłego ceremoniału, przez kapelana marynarki msgra Urzedniczka w otoczeniu odpowiedniej asysty.

W kwadrans później, wśród odgłosu salw działowych, danych z okrętu „Kronprinz Rudolf“ opuścił Najjaśniejszy Pan wraz z Najd. Członkami Najw. Domu pokład yachtu „Miramar“ i udał się łodzią galową na plac wylądowania na wyspie Oliwnej. Inne okręta pozdrawiały Najj. Pana również salwami działowemi, a publiczność grzmiącymi okrzykami, przy odgłosie hymnu ludowego, który zaintonowała kapela Towarzystwa weteranów im. Arcyksięcia Rudolfa, ustawiona u bramy tryumfalnej na wyspie Oliwnej. Tutaj też oczekiwali Najj. Pana i Najd. Osoby Dworu, admirał portowy Poli br. Pitner, komendant arsenału kontr-admirał Brudl, dostojnicy Państwa, oficerowie admiralicyi, generałowie, Damy honorowe i 10 dziewcząt w bieli — córek podoficerów marynarki i robotników arsenału. Komendant marynarki br. Sterneck odprowadził Najj. Pana i Najd. Arcyksiążąt od bramy tryumfalnej do pawilonu cesarskiego, pośród podwójnego szpaleru sztabowych i wyższych oficerów marynarki, oraz urzędników. Skoro Najjaśniejszy Pan wszedł do pawilonu nastąpiło drugie poświęcenie okrętu przez kapelana. Po tej ceremonii usunięto wszystkie rusztowania i podpory okrętu, przy odgłosie dwóch kapeli wojskowych, które naprzemian przygrywały, a gdy okręt gotów już był do puszczenia na wodę dał Najjaśniejszy Pan pozwolenie na chrzest i puszczenie okrętu. Aktu chrztu dokonała Najd. Arcyksiężna Marya Teresa. Na sygnał dany przez Najd. Arcyksiężnę przez pociśnięcie elektrycznego dzwonka z napisem „Chrzest“ pękła butelka szampańskiego wina, ustawiona na okręcie, a za drugim sygnałem wszedł statek „Monarcha“ na wody, wśród odgłosów hymnu ludowego, salw działowych z okrętów i nieustających radosnych okrzyków publiczności. Po szczęśliwie dokonanym uroczystym akcie, udali się Najjaśniejszy Pan i Najdostojniejsi Arcyksiążęta do pawilonu dworskiego a ztąd wśród ponownych entuzyastycznych okrzyków publiczności, łodzią na pokład yachtu „Miramar.“

Pola, 9 maja. Odpowiedź Najj. Pana na przemowę admirała bar. Sternecka dała wyraz zadowoleniu Najj. Pana, że okręt „Monarcha“ zbudowany został tak wybornie, a siłami wyłącznie krajowemi, oraz zawierała życzenie, aby pełne zapału owacye były dla dzielnej marynarki austro-węgierskiej dobrą zapowiedzią.

Oprócz Najj. Pana przemawiała jeszcze także Najd. Arcyksiężna Marya Teresa.

Wiedeń, 9 maja. *Wiener Zeitung* ogłasza: Najj. Pan zamianował docenta prywatnego, dr. Aleksandra Skórskiego, nadzwyczajnym profesorem filozofii w Uniwersytecie lwowskim.

Wiedeń, 9 maja. Rzymski korespondent *Pol. Corr.* daje wyraz wielkiego zadowolenia tamtejszych sfer decydujących z powodu, że hr. Kalnoky pozostaje na urzędzie wspólnego Ministra spraw zagranicznych. Hr. Kalnoky — pisze korespondent — używa we Włoszech, z powodu zamiłowania pokoju, zdolności męża stanu i lojalności, wysokiego szacunku i zupełnego zaufania. Uznają tu jednomyślnie w szczególności znakomity takt, z jakim hr. Kalnoky umiał zapobiedz zajściom pomiędzy sprzymierzonemi mocarstwami i zacieśnić istniejące między niemi węzły.

Wiedeń, 9 maja. Podpisanie konwencyi handlowej między Austro-Węgrami a Bułgaryą nastąpi dzisiaj popołudniu.

Wiedeń, 9 marca. Koło polskie ogłasza następujący komunikat:

Na wczorajszem posiedzeniu Koła polskiego interpelowali posłowie ks. Pastor i ks. Kopyciński obecnego na posiedzeniu Pana Ministra wyznań i oświaty dr. Madeyskiego, w sprawie wydarzenia, które łączy się z podróżą nuncyusza msgr. Agliardi'ego po Węgrzech.

Po przeprowadzonej dyskusyi, w ciągu której Pan Minister dr. Madeyski dawał wyjaśnienia, uchwaliło Koło polskie jednomyślnie następującą rezolucyę:

Koło polskie wyraża obecnemu Rządowi w sprawie sposobu, w jaki traktuje kwestye kościelno-polityczne, swoje zaufanie i żywi przekonanie, że swoboda stosunków pomiędzy wiernymi Kościoła katolickiego a Stolicą Apostolską w niczem nie ulegnie ograniczeniu. Interpelanci oświadczyli, że zadowalają się tą rezolucyą.

Wiedeń, 9 maja. Zjednoczona lewica niemiecka ogłasza następujący komunikat:

Klub zjednoczonej lewicy niemieckiej uchwalił rezolucyę, w której przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości, iż zarząd klubu niezwłocznie po otrzymaniu wiadomości o interpelacyi br. Dipauli'ego, słusznie oceniając jej doniosłość polityczną, zgromadził się na konferencyę i wziął ją pod rozwagę (Porównaj: Sprawy parlamentarne).

W fakcie tym, że znaczna liczba członków jednego z klubów, należących do koalicyi, przez jednostronnie podjęty krok wprowadziła na porządek dzienny jedną z owych kwestyj, których usuwanie jest warunkiem istnienia koalicyi, upatruje zjednoczona lewica niemiecka zagrożenie bytu koalicyi i wyraża niewzruszone oczekiwanie, iż wobec jawnej sprzeczności pomiędzy zapatrywaniami, wyrażonemi w interpelacyi a pomiędzy ustalonym przez konstytucyę stanem prawnym, zapatrywania stronnictwa liberalnego będą uwydatnione z całą stanowczością.

Wiedeń, 9 maja. W komisyi budżetowej Izby posłów oświadczył wczoraj Pan Minister sprawiedliwości hr. Schonborn, że troskliwie zajmuje się kwestyą materyalnego położenia urzędników sądowych i zamierza utworzyć 125 nowych posad sekretarzów Rady przy równoczesnem zwinięciu tyluż posad adjunktów.

Wiedeń, 9 maja. *Presse* pisze: Ubolewania godnem jest, że znaczna część naszej prasy występuje przeciw nuncyuszowi z publicznemi wycieczkami. Wprawdzie nota hr. Kalnokyego poddała wystąpienie nuncyusza, ze względu na okoliczności podróży jego towarzyszące, ostrej krytyce, atoli zważyć należy, iż nota miała charakter ściśle poufny, której treść nie powinna była nigdy wyjść poza mury gabinetu ministeryalnego i że z takich najpoufniejszych pism bezwzględna, swobodna wymiana zdań o czynnościach zagranicznych zastępców dyplomatycznych wykluczoną być nie może. Konieczność ogłoszenia tej noty wywołaną została szeregiem ubolewania godnych zawikłań, których pierwszym powodem jednak było oświadczenie br. Banffyego w dniu 1 maja. Nota hr. Kalnokyego nie usprawiedliwia bynajmniej kotłującej agitacyi przeciw nuncyuszowi, któremu, bez względu na polityczne sympatye lub antypatye, należy się jako zagranicznemu dyplomatycznemu funkcyonaryuszowi poważanie i względy.

Wiedeń, 9 maja. (*Tel. pryw.*) Nadeszła tu wiadomość o śmierci posła do Rady państwa z kuryi gmin wiejskich okręgu: Przemyśl, Dobromil i Mościska, Antoniego Tyszkowskiego.

Koło polskie uchwaliło wysłać na jego pogrzeb posła Kozłowskiego, który złoży na trumnie zmarłego wieniec od Koła, a prócz tego wystosowało Koło do rodziny ś. p. Tyszkowskiego depeszę z kondolencyą.

Rzym, 9 maja. (*Tel. pryw.*) Crispi ma w najbliższym czasie poddać się znowu operacyi oczu.

Praga, 9 maja. (*Tel. pryw.*). Wybrany w sobotę w Karlinie posłem do Rady państwa poeta czeski Światopełk Czech, oświadcza w piśmie do dzienników, że nie będzie robił użytku ze swego mandatu, ponieważ ani nie jest mówcą, ani w ogóle niema potrzebnych do pożytecznej działalności w Radzie państwa warunków. Nie mógłby zatem z czystem sumieniem zająć stanowiska, do którego się nie nadaje i na którem sprawie czeskiej nie może być zgoła użytecznym. Jak wiadomo, wybrali go Młodoczesi.

Budapeszt, 9 maja. *Pester Lloyd* donosi z Miskolcza: W Szikszo wybuchła w sobotę podczas nabożeństwa sprzeczka pomiędzy wyznawcami kościoła reformowanego; sprzeczka ta przemieniła się poza murami kościoła w zaciętą bójkę. Dwóch żandarmów, którzy udali się między walczących, obrzucono kamieniami i zaatakowano pałkami. Żandarmi dobyli pałaszy i poranili ciężko wiele osób, poczem schronili się do koszar. Tłum rzucił się na koszary. Żandarmi dali ognia i rozprószyli tłum. Przywódców buntu aresztowano.

Budapeszt, 9 maja. Wykaz kas państwowych za I kwartał r. b. wykazuje dochody w ogólnej sumie 104,300.000 zł., wydatki 130,600.000 zł.; bilans w stosunku do I kwartału 1894 r. jest niekorzystniejszy o 6,000.000 zł.

Budapeszt, 9 maja. *Budapester Correspondenz* upoważnioną została ze strony kompetentnej do oświadczenia, że wiadomość pewnego pisma wiedeńskiego, jakoby rząd węgierski wystosował do hr. Kalnoky'ego notę, zawierającą szczegóły co do przebiegu rozmowy pomiędzy ministrem wyznań, Vlassicem, a nuncyuszem Agliardim, jest zupełnie zmyśloną.

Budapeszt, 9 maja. Dzienniki donoszą, że połowa miasta Also-Kubin (na Pograniczu) spłonęła. Kościół katolicki, probostwo, kilka budynków publicznych zgorzało do szczętu. Wiatr przeniósł pożar do sąsiedniej wsi Nagyfolu, która spłonęła zupełnie.

Berlin, 9 maja. Nietylko w ministerstwie spraw zagranicznych, lecz także we wszystkich powołanych sferach berlińskich i w Niemczech, tak ze stanowiska polityki niemieckiej, jak i ze stanowiska ogólnego, przywiązują największą wartość do faktu, że kierownictwo spraw zewnętrznych w Austro-Węgrzech pozostaje w doświadczonych rękach hr. Kalnokyego. W kołach wspomnianych panuje pewność, że to zapatrywanie i to życzenie podzieli cała Europa, gdyż jest dowiedzionem, że hr. Kalnokyego uważają powszechnie jako główną podporę pokoju europejskiego.

Frankfurt, 9 maja. (*Teleg. pryw.*) *Frankf. Ztg.* donosi z Rzymu, że pociąg dworski, zdążając niedawno z Wenecyi do Rzymu, uległ nieszczęśliwemu wypadkowi. Śledztwo w tej sprawie wytoczono. Pewien dziennik każe się domyślać, że nie był to przypadek. Prócz przestrachu, nie odnieśli królestwo włoscy żadnego szwanku. Kilku urzędników dworskich doznało kontuzyi.

Rzym, 9 maja. Dekret królewski rozwiązujący Izbę, naznacza nowe wybory na 26 maja, zwołanie Izby na 10 czerwca.

Belgrad, 9 maja. Do wczoraj do godziny 7 wieczorem nie nastąpiła dymisya gabinetu Christicza. W kołach rządowych zapewniają, że do dymisyi nie ma powodu. Król konferował w ciągu dnia wczorajszego z rozmaitymi przywódcami stronnictw. Sytuacya jest ciągle niepewna.

Petersburg, 9 maja. Wiadomość z Wiednia, że Najj. Pan nie przyjął dymisyi hr. Kalnokyego, wywołała w tutejszych rządowych i politycznych kołach zadowolenie równie powszechne i równie żywe, jak powszechnem i żywem było zaniepokojenie, wywołane poprzednią wiadomością o podaniu się do dymisyi. W sferach decydujących cenią tu wysoko zasługi hr. Kalnokyego około utrzymania dobrych stosunków między Austro-Węgrami a Rossyą, oraz pojednawczego ducha jego postępowania. Zaznaczają tu, że pozostanie hr. Kalnokyego na stanowisku, jest najpewniejszą rękojmią trwałości dotychczasowej, dla obu stron równie pożądanej polityki.

Madryt, 9 maja. Śledzono tu z wielkiem zajęciem rozwój rzeczy w Austro-Węgrzech. Możliwość ustąpienia P. Ministra hr. Kalnoky'ego, wywołała wszędzie wielkie zaniepokojenie; odrzucenie prośby jego o dymisyę przez Najj. Pana zadowoliło wszystkich.

Czifu, 9 maja. Wczoraj wymieniono tu ratyfikacye traktatu pokojowego pomiędzy Chinami a Japonią.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 maja 1895 r. godz. 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 85·25, Węgierskie akcye kredytowe 459·25, Akcye anglo-austryackie 171·25, Akcye banku Union 331·—, Akcye kolei Południowej 104·25, Losy tureckie 84·35, Akcye kolei państwowej 428·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 331·50, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 98·20, Akcye tytoniowe 245·25, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 98·40, Akcye kolei Elbetal 292·50, Akcye banku dla krajów koronnych 281·20, 4-procentowa węgierska renta złota 123·10, Akcye banku związkowego 164·50, Rubel papierowy 1·31·50, Węgierska renta papierowa 99·20, Kredytowe ziemskie 554·—, Kredyty 399·25, Rimamurania 273 —. Usposobienie bez transakcyi.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1895.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Z Berlina	1·22	5·10	—	7·00	9·06	9·00	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	1·22	8·40	5·10	7·00	9·06	9·00	—
Z Warszawy	5·10	—	—	—	9·06	9.00	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (od 1/6 do włącznie 30/9)	—	—	—	—	—	9.00	—
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (od 25/6 do włącznie 15/9)	5·10	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny - Krynicy i Mszany dolnej przez Tarnów	—	—	—	—	9·06	—	—
Z Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów	5·10	1·22	—	—	—	—	—
Z Rozwadowa i Nadbrzezia	—	—	—	7·00	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	1 22	—	—	—	9·06	—	—
Z Mezö-Laborcz (Pesztu, Miskolcza) przez Przemyśl	—	—	—	—	—	9·00	—
Z Chabówki przez Przemyśl	—	1·22	—	—	—	—	—
Z Zagórza przez Przemyśl	—	1·22	—	—	—	9·00	—
Z Chyrowa przez Przemyśl	—	1·22	—	7·00	—	9 00	—
Z Ławowczego (Pesztu, Miszkolca, Munkacza)	—	—	—	12·05	8·10	—	—
Z Hrebenowa (od 10/6 do 31/8)	—	—	—	—	—	1·42	—
Ze Skolego i Stryja	—	—	—	12·05	8·10	1·42	9·16
Z Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Z Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas	9·50	—	—	—	—	—	—
Z Suczawy, Czortkowa, Woronienki, Kałusza, Słobody rung., Jas i Bukaresztu	—	—	—	1·32	—	—	—
Z Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), i Sopowa	—	—	—	6·17	—	—	—
Z Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Kimpolunga, Jas, Bukaresztu	—	—	—	7 37	—	—	—
Z Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską	—	—	—	8·00	4·40	—	—
Z Bełzca,	—	—	—	—	4·40	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów na dw. Podzamcze	2·09	9·44	—	8 02	4·33	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów na dw. główny	2 25	10·00	—	8·25	5·00	—	—

Ze Lwowa odchodzą	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Do Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	8·40	2·50	11·00	4·55	10 25	6 45	—
Do Warszawy	—	—	11·00	4·55	—	6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów od 1/6 do włącznie 30/9)	—	—	—	—	—	6·45	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów	8·40	—	11 00	4·55	—	—	—
Do Chabówki przez Tarnów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Rzeszów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Chabówki przez Rzeszów	—	—	11·00	10·25	—	—	—
Do Rozwadowa i Nadbrzezia	—	8·40	11 00	4·55	—	—	—
Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2 50	—	4·55	—	—	—
Do Mezö-Laborcza (Pesztu, Miskolcza) przez Przemyśl	—	—	—	4·55	6·45	—	—
Do N. Zagórza przez Przemyśl	—	—	—	4 55	10·25	6·45	—
Do Chabówki przez Przemyśl	—	—	—	—	10·25	—	—
Do Chyrowa przez Przemyśl	—	2·50	—	4·55	10·25	6 45	—
Do Ławocznego (Munkacza, Miskolcza, Pesztu)	—	—	—	5·25	7·38	—	—
Do Hrebenowa (od 10/6 do 31/8	—	—	—	—	9·33	—	—
Do Skolego i Stryja	—	—	—	5·25	9·33	3·00	7·38
Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	—	9·33	—	7·38
Do Chyrowa	—	—	—	5·25	—	—	—
Do Suczawy, Husiatyna, Woronienki, Peczeniżyna, Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolunga. Jas i Bukaresztu	6·15	—	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Słobody rung, Czudyna i Berhomethu (co poniedziałku) Radowiec	—	—	—	10 35	—	—	—
Do Suczawy, Czortkowa, Kałusza, Woronienki, Kimpolunga, Jas i Bukaresztu	—	—	—	2·40	—	—	—
Do Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Radowiec, Jas i Bukaresztu	—	—	—	10·30	—	—	—
Do Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	9 15	7·10	—	—
Do Bełzca	—	—	—	9·15	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów z dw. Podzamcze	—	2·10	6·00	—	10·14	10·44	—
Do Podwołoczysk i Brodów z dw. głównego.	—	1·56	5 46	—	9·50	10·20	—

Uwaga: Godziny drukowane tłustemi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6·00 wieczór do godz. 5·59 min. rano.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12·00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12·36 podług zegara lwowskiego.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godz. 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od 9 rano do 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do 1). Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 do 3, w niedzielę i święta od godziny 10 do 1. Wstęp w dnie powszednie 20 ct. w niedzielę wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 9. maja 1895.

	płacą walutą zł.	ct.	żądają austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	220	—	223	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	333	—	337	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	440	—	450	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200	—	203	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. 5 prc. w. a. w 40 l.				
„ „ 5 prc. w. a. wylosowane z 10 prc. premią	110	30	111	—
Banku hip. 4½ prc. los. w 50 l.	100	80	101	50
Banku kr. 4½ prc. w. a. los. w 51 l.	101	20	101	90
„ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l.	98	—	98	70
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. I. emis.	98	50	99	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. los w 41½ lat	98	—	98	70
4 prc. w. a. los. w 56 l.	98	—	98	70
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 prc. 2½ prc. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 prc. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 prc. w. a.	98	30	99	—
Bukow. fund. propin. 5 prc. w. a.	102	—	—	—
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102	—	102	70
Pożyczki kr. 6 prc. w. a.	105	—	—	—
„ „ 4½ prc. w. a.	100	70	101	40
„ „ 4 „ „	98	—	98	70
„ „ 4 prc. koronowej	98	50	99	20
Losy miasta Krakowa	27	—	29	—
„ „ Stanisławowa	42	—	—	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	70	5	80
Napoleondor	9	65	9	75
Półimperyał	10	—	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	28.—	1	38.—
„ „ papierowy	1	31.—	1	32.—
100 marek niemieckich	59	60	60	20

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 maja 1895.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	101.35	101.55
luty-sierpień	101.30	101.50
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	101.35	101.55
kwiecień-październik	101.35	101.55
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	151.75	152.75
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	158.—	158.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	164.—	165.—
„ „ 1864 po 100 zł.	198.50	199 —
„ „ 1864 po 50 zł.	198.50	— —
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	159.75	160.75
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	123.75	123.95
Renta koronna 4 pr. za 200 k.	101.45	101.65
2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. m. k.).		
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 prc.	98.60	99.50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	171.50	172.50
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	401.20	401.70
Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł.	888.—	892.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. ban. d. h. i prz. á zl. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. á 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koron. á 200 zł.	283.40	284.—
Bank austro-węgierski á 600 zł.	1086.—	1090.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	580.—	582.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) á 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	3640.—	3645.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	331.50	333.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	141.75	142.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	210.75	211.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	121.75	—.—
Powsz, austr. zakł. kr. ziems. 4. pr. a. w. w 50 l.	99.90	100.70
„ „ „ „ „ 3. pr.	118.60	118.20
„ „ „ „ 3 pr. em. 1889	118.60	119.30
G. zakł. kr. ziems. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow kred. w. a. po 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ po 4 pr. w 41 l. wyl.	98.50	—.—
„ „ „ „ „ po 4½ pr. w 62 latach zwrotne	98.50	—.—
Banku kraj. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	101.10	101.90
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5. pr. w 40 l. wyl.	101.40	—.—
Banku aust. węg. 4½ pr.	100.30	100.80
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5. pr.	101.40	—.—
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	101.40	101.70
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4. prc.	99.50	100.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	100.50	101.50
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%	101.25	102.25
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	—.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	94.10	95.—
z r. 1884	99.35	100.35
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	110.50	111.50
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	149.75	150.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	199.75	200.75
Clarego po 40 zł. m. k.	59.—	60.—
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	140.—	150.—
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.75	28.10
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	—.—	23.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	63.—	64.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	59.—	59.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.70	18.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	11.50	12.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	24.50	25.—
Salma po 40 zł. m. k.	71.50	73.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	73.—	74.—
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw)	42.75	46.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł m. k.	150.—	—.—
„ „ po 50 zł. a. w.	70.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	54.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	122.35	122.65
Paryż	48.47.5	48.55
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.76 —	5.78.—
„ pełnej wagi	5.73.—	5.75.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.70.—	9.71.—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L 2766 (3156 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 14 zł. 74½ ct. aw. z pn. odbędzie się dnia 7 czerwca 1895 i dnia 5 lipca 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę połowy realności wyk. hip. l. 516 ks. gruntowej gm. Wełdzirz objętej, dłużnika Piotra Diaczok własnej.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dolina, dnia 10 marca 1895.

L. 4301 (3130 2—3)

C. k. Sąd pow. m. d. tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzyt. gal. zakładu kred. ziems. we Lwowie w sumie 150 zł. z nal. dod. dozwoloną została sprzedaż egzek. realności lwh. 124 gm. Mikołajowice objętej, Kazimierza Uszko własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 7 czerwca 1895 i 9 lipca 1895 każdym razom o godz. 10 przed południem

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 800 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum, przy licytacyi złożyć się mające, wynosi 80 zł.

Resztę warunków, wyciąg hip. i akt szacunkowy można przejrzeć w registraturze ck. sądu pow. m. d.

Tarnów, dnia 8 marca 1895.

L. 3421 (3209 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie pto 50 zł. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 163 gminy Janowice objętej, Tomasza i Maryanny Cebulów własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut w dwóch terminach 11 czerwca 1895 i 12 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 410 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadym przy licytacyi złożyć się mające wynosi 41 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć meżna w registraturze c. k. sądu powiatowego miejsko delegowanego.

Tarnów, dnia 28 lutego 1895.

L. 639 (3216 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 50 zł. wa. z pn. odbędzie się na rzecz Miny Meisner w tutejszym sądzie powiatowym egzekucyjna licytacya; 1) posiadłości lwh. 101 gminy Chłopczyce objętej, dłużnika Chaima Kocha własnej, 2) posiadłości lwh. 102 gm. Chłopczyce objętej, przedtem dłuzniczki Cirli Koch a obecnie Samuela Koch własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 12 czerwca 1895 i dnia 17 lipca 1895 k żdym razem o godz 10 przed południem.

Na pierwszym terminie nastąpi sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej a na drugim nawet poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi dla realności pod 1) kwotę 120 zł., dla realności pod 2) 60 zł. aw.

Wadyum wynosi 10 prc.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest Stanisław Dembowski w Rudkach.

Rudki, 25 stycznia 1895.

L. 8856 (3089 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza celem zaspokojenia wierzytelności Judy Vogla i Leiby Grünblata w kwocie 80 zł. wa. z pn. zostanie realność wyk. hip. l. 135 gminy Kalinówka objęta dłużnika Jakóba Schustra własna dnia 6 czerwca 1895 i dnia 4 lipca 1895 o godzinie 10 przed połud. na pierwszym terminie tylko wyżej, lub za cenę wywołania 300 zł., na drugim zaś także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Wadyum wynosi 30 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 18 czerwca 1894 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego na sprzedać się mającej realności prawa rzeczowe nabyli, lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny niniejsza i dalsze uchwały wcale, lub też wcześnie doręczone być nie mogły do rąk kuratora c. k. notaryusza p. dr. Pasławskiego w Chodorowie.

Chodorów, 28 września 1894.

L. 3759 (3103 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie konkursowej Eliasza Ettingera wskutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 23 lutego 1895 l. 7537 odbędzie się dnia 12 czerwca 1895 i dnia 17 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biórze tut. sądu Nro I. przymusowa sprzedaż połowy majętności Olszanica i Henrykówka lwh. 715 ks. gr. dla większych posiadłości objętej krydataryusza Eliasza Ettingera własność stznowiącej w powiecie Jaworowskim położonej.

Cenę wywołania stanowi kwota 41922 zł. 50 ct., wadyum zaś 10 procent tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Leonarda Tarnawskiego w Przemyślu z substytucyą adwok. dr. Wilhelma Rosenbacha.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 30 marca 1895.

L. 17941 (3109 3—3)

C. k. Sąd powiatowy m. dlg. w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 3 zł. 84 ct. aw. z pn. na rzecz Herscha Grossmana odbędzie się dnia 7 czerwca i 5 lipca 1895 o godz. 10 rano w biurze nr. 33 egzekucyjna sprzedaż 1/5 części realności dłużnika Hrycia Sroki w Hołuczkowie pod lk. 32 położonej wyk. hip. l. 68 ks. gr. tejże gminy objętej.

Cena wywołania 73 zł. aw.

Wadyum 7 zł. 30 ct. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 24 marca 1894 prawa zastawu uzyskali, lub tych, którymby uchwała niniejsza, lub inne uchwały z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Flakowicza w Sanoku.

Sanok, dnia 30 grudnia 1895.

L. 9113 (3093 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Wysokiego Skarbu w kwocie 34 zł. 33 ct. wa. z pn. dozwoloną została sprzedaż realności lwh. 48 gm. kat. Grodzisko dolne objętej, dłużnika Joela Kneitla własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się przez licytacyę w tutejszym sądzie dnia 4 czerwca 1895 o godzinie 10 rano.

Cenę wywcłania stanowić będzie kwota 300 zł.

Wadyum wynosi 30 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze w godzinach urzędowych.

Leżajsk, dnia 31 grudnia 1894.

L. 88 (3204 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego w kwocie 30 zł. wa. z pn. dnia 11 czerwca i 9 lipca 1895 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż 5/10 części realności pod l. konskr. 309 w Monasterzyskach objętej whl. 256 tejże gminy dłużnika Herscha Meilecha Schulmana własnej a to na pierwszym terminie tylko wyżej, lub za cenę szacunkową 20 zł., na drugim zaś nawet niżej tej ceny.

Wadyum wynosi 2 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. sądzie.

Monasterzyska, 28 lutego 1895.

L. 3241 (3195 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego a to trzech rat po 250 zł. w. a. odbędzie się w gmachu sądowym dnia 24 maja 1895 i dnia 28 czerwca 1895 każdym razem o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności objętej wykazem l. 678 gminy Mielec, Biny Bodner, Szymona Radomyślera i Idessy Horowitz własnej.

Cena wywołania 12880 zł.

Wadyum 1288 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat dr. Brzeski.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, protokół spisania przynależności przejrzeć można w registraturze sądowej.

Mielec, 20 marca 1895.

L. 15159 (3203 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Annie Hłuszko o 19 rat po 12 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 29 maja 1895 i dnia 28 czerwca 1895 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczki Anny z Nykieforuków, Hłuszko własnej whl. 158 gminy Dżurów objętej.

Cena wywołania 830 zł.

Wadyum 83 zł.

Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.

Zabłotów, 10 lutego 1895.

L. 2045 (3137 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zbarażu podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie a to 13 rat pożyczkowych po 15 zł. i resztującego kapitału 94 zł. 63 ct. z pn. odbędzie się przymusowe sprzedaż:

a) realności wykazem hip. 779 księgi gruntowej gminy katastralnej Stryjówka objętej Lewka Słauty własnej po którym odroczenie pertraktacyi spadku adnotowano,

b) realności wykazem hipot. 500 ciała hipotecznego Nro I księgi gruntowej gminy katastralnej Stryjówka objętej Jana Kruka syna Fedorego własnej,

c) realności wykazem hipot. 778 księgi gruntowej gminy katastralnej Stryjówka objętej Filemona Słauty syna Lewka własnej na dwóch terminach tj. dnia 4 czerwca 1895 i na 5 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano, przy których to terminach realności wspomniane osobno sprzedane będą w następującym porządku:

1. realność wykazem hipot. 779 księgi grunt. gminy katastralnej Stryjówka objęta,
2. realnosć wykazem hipot. 500 ciało hip. Nro I księgi gruntowej tejże gminy objęta,
3. realność wykazem hipot. 778 księgi gruntowej tejże gminy objęta

Cenę wywołania dla realności pierwszej stanowi kwota 476 zł. 90 ct., dla drugiej kwota 150 zł., dla trzeciej kwota 230 zł. wa. Na pierwszym terminie będą realności te tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedane.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Bliższe warunki, tudzież wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania jako też resztę aktów w tusąd. registraturze przejrzeć można.

Zbaraż, dnia 7 marca 1895.

L. 1948 (3179 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi hipotekowanej wedle karty C poz. 3 w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nro 12 w dniach 6 czerwca i 4 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realnosci pod Nro 241 w Brzeżanach lwh. 886 wedle karty A poz. 5 małoletniej Maryi Ciołko własnej.

Cena wywołania wynosi 404 zł. 65 ct.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wuwołania lub wyżej takowej, na drugim także poniżej tejże.

Wadyum ustanowione na kwotę 40 zł. 50 ct.

Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu licytacyi uwiadamia się strony interesowane, a tych wierzycieli którzyby dopiero po dniu 19 stycznia 1895 jako dniu wystawienia extraktu tabularnego hipotekę uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza lub późniejsze w tej sprawie zapaść mające z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone do rąk ustanowionego niniejszem kuratora w osobie p. adw. dr. Schätzla ze substytucyą p. adwok. dr. Czajkowskiego jako też za pomocą niniejszego edyktu.

Brzeżany, 30 marca 1895.

L. 3681 (3102 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi dozwoloną zostałs w celu ściągnięcia kwoty 120 zł. a. w. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności Rozalii z Hawryszczuków Kszywonosiu i Karola Krzywonosiuka Michała względnie jego masy spadkowej własnej, w Kołomyi pod N. d. 1794/4 położonej wyk. hip. l. 335 ks. gr. dla IV. dziel. m. Kołomyi objętej, połowy realności wyk. hip. l. 336 ks. grunt. dla IV. dzielnicy miasta Kołomyi objętej Antoniego Paskawskiego Józefa własnej i wreszcie połowy realności wyk. hip. l. 801 tej samej księgi gruntowej objętej, Rozalii z Hawryszczuków Krzywonosiuk w 5/8 (pięciu ósmych) a Jana Krzywonosiuka w 3/8 (trzech ósmych) częściach własnej, w dwóch na dzień 4 czerwca i na dzień 9 lipca 1895 każdym razem na godzinę 10 przed południem w b. IX. wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub powyżej ceny szacunkowej w kwotach 160 zł. względnie 105 zł. 25 ct., która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostaną sprzedane, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 16 zł. względnie 10 zł. 52 ct. a. w. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adw. dr. Haczewskiego został ustanowionym wreszcie, że akt oszacowania w mowie będących realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w tusąd. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 30 marca 1895.

L. 8100 (3129 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegowany Tarnowski podaje do wiadomości, że zaspokojenie wierzytelności Wojciecha Muchy w kwocie 631 zł. $61\frac{1}{2}$ ct. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh, 27 ks. gr. gm. Klikowa objętej mał. Józefa Muchy własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 5 czerwca 1895 i 10 lipca 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1001 zł. 25 ct. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 100 zł.

Resztę warunków wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego.

Tarnów, 29 marca 1895.

L. 13124 (3154 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Galic Zakładu kredyt. ziemskiego w likw. we Lwowie w kwocie 200 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 4 czerwca i 5 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya realności wykazem hipotecznym nr. 143 gm. Grobla objętej masy spadk. Wawrzyńca Kojscarza własnej.

Cena wywołania 800 zł.

Wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Zarazem dla niewiadomych z miejsca pobytu spadkobierców Wawrzyńca Kojscarza, Anny Wygasiowej i Magdaleny Ruśniakowej ustanawia się w niniejszej sprawie egzekucyjnej kuratorem adw. dr. Maissa w Bochbi.

Rzeczą jest Anny Wygasiowej i Magdaleny Ruśniakowej udzielić ustanowionemu kuratorowi środków swej obrony lub innego zastępcę sobie ustanowić, gdyż skutki zaniedbania same sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 10 stycznia 1895.

L. 4031 (3127 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia wierzytelności Józefa Landaua jako prawo nabywcy c. k. Uprz. gal. Zakładu kredytowego włość. we Lwowie, składającej się z 9 rat pożyczkowych po 23 zł. 53 ct. w dniach 6 lutego i 6 sierpnia 1889, 6 lutego i 6 sierpnia 1890, 6 lutego i 6 sierpnia 1891, 6 lutego i 6 sierpnia 1892 i 6 lutego 1893 zapadłych wraz z 9 prc. odsetkami od dnia zapadłości każdej raty aż do dnia rzeczywistej zapłaty bieżącymi, dalej resztującego kapitału dłużnego w ilości 258 zł. 18 ct. i 20 zł. 76 wraz z 8 prc. odsetkami od dnia 6 lutego 1893 bieżącymi tudzież premii asekuracyjnej w ratach półrocznych w kwocie 2 zł. 48 ct. uiszczać się mającej, tudzież kosztów egzekucyjnych już poprzednio przyznanych w kwotach 6 zł. 50 ct., 26 zł. 72 ct. i 12 zł. 96 ct. jakoteż kosztów obecnie poniżej przyznanych w kwocie 7 zł. 96 ct. na rzecz Józefa Landaua odbędzie się dnia 6 czerwca i 18 lipca 1895 o godz. 10 przed południem w biórze nr. 5 egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wyk. hip. l. 138 gm. kat. pod lk. 460/b w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta w pierwszym terminie sprzedaną nie będzie, wynosi 1826 zł. 40 ct.

Wadyum 182 zł. 64 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 1 lipca 1894 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Bindera a p. adwok. dr. Mantla zastępcą tegoż.

Tarnopol, 6 kwietnia 1895.

L. 19223 (3191 2—3)

C. k. Sąd powiatowy md. w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 200 zł. aw. na rzecz Antoniny z Bajorków Węglowskiej odbędzie się dnia 6 czerwca 1895 i dnia 15 lipca 1895 o godz. 10 rano w biurze nr. 24 egzekucyjna sprzedaż praw dłużników Józefa Podgórz i Tauby Podgórz do własności i posiadania parc. bud. 341 z budynkami par. gr. 874 i 875 wedle wh. 197 ks. gr. gm. Sanok na imię śp. Jerzego Wajcowicza zapisanych.

Cena wywołania 875 zł. 75 ct.

Wadyum 88 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 21 grudnia 1894 prawa zastawu uzyskali, lub tych, którymby uchwała niniejsza lub inne uchwały doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratorem ad actum adw. dr. Flakowicza a p. adw. dr. Slączkę w Sanoku zastępcą tegoż.

Sanok, dnia 31 stycznia 1895.

L. 16039 (3220 2—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli wodnych na Skawie pod Jaroszowicami i Wadowicami w wadowickim okręgu budowniczym odbędzie się dnia 27 maja 1895 w c. k. Starostwie w Wadowicach licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli powyższych wynoszą: 7703 zł. 86 ct.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w południe wnoszone być mają oferty, ułożone ściśle według przepisanego wzoru a zaopatrzone marką stemplową na na 50 ct. i we wadyum, wynoszące, 5 prc. kwoty fiskalnej a zatem 385 zł. z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien podać ofiarowany opust czy nadwyżkę bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty nie ułożone ściśle według wzoru, albo zawierające jakiekolwiek dopiski zostaną oferentowi zaraz przez komisyę, przeprowadzającą licytacyę, zwrócone, oferty zaś niepodane w terminie lub złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1 maja 1895.

Wzór oferty.
(Stempel na 50 ct.)

mocą której ja niżej podpisany obowiązuję się wykonać budowle wodne na rzece Skawie pod Jaroszowicami i Wadowicami za opustem . . . .
procentów od cen fiskalnych.

Warunki znam dokładnie i poddaję się im bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Jako wadyum składam . . . .
w Wadowicach, 27 maja 1895.

L. 1432 (3248 1—3)

Sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Fischla Grosbarda 13 zł. z pn. odbędzie się tutaj dnia 5 czerwca i 10 lipca 1895 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności whl. 96 i połowy whl. 149 gm. Konary objętych Pawła Mocko własnych.

Cena wywołania 430 zł. i 262 zł. 50 ct.

Wadyum 43 zł. i 27 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Myciński w Żabnie.

Żabno, 9 marca 1895.

L. 716 (3253 1—3)

Sąd powtatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości dąbrowskiego Towarzystwa zaliczkowego 250 zł. z pn. odbędzie się tutaj dnia 5 czerwca i 10 lipca 1895 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności whl. 5 gminy Pałuszyce objętej Michała Żurka własnej.

Cena wywołania 1360 zł.

Wadyum 136 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Myciński w Żabnie.

Żabno, 26 lutego 1895.

L. 8 (5243 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 1000 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Mordka Szwagra w tutejszym sądzie sprzedaż posiadłości whl. 604 gm. kat. Kudrynce objętej obecnie na Arseniego Tombrakiewicza zaintabulowanej w dwóch terminach, mianowicie dnia 28 maja 1895 i dnia 2 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Józef Zubek z Mielnicy.

Wadyum wynosi 25 zł.

Mielnica, 30 stycznia 1895.

L. 9778 (3245 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie przeciw Dmytrowi Biesiadeckiemu o zapłacenie zaległych 10 rat po 6 zł. z pn. czyni wiadomo, że w dniach 31 maja i 25 czerwca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności dłużnika w Laszkach murowanych pod l. 130 położonej.

Cena kupna 200 zł. a. w.

Wadyum 20 zł. a. w.

C. k. Sąd powiatowy.

Starasól, 13 marca 1895.

L. 2141 (3241 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 2/4 części realności w Bonowie położonej wedle wyk. hip. nr. 436 tejże gminy Seńka Pieniucha własnych na zaspokojenie pretensyi Tymka Ozimko w kwocie 10 zł. 89 ct. z pn. dnia 5 czerwca 1895 i dnia 5 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny saacunkowej 379 zł. 50 ct., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 38 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. Dymitra Sieleckiego z Krakowca.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, 29 marca 1895.

L. 2142 (3242 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności, wyk. hip. 82 księgi grunt. gminy Bonów objętej Teodora Chomyna i Michała Chomyna własnej, na zaspokojenie pretensyi Tymka Ozimko w kwocie 34 zł. z pn. dnia 5 czerwca 1895 i dnia 5 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 437 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 44 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. Dymitra Sieleckiego z Krakowca.

C. k. Sąd powiatowy.

Krakowiec, 29 marca 1895.

Zl. 788 (3258 1—2)

Am 20 Mai l. J. um 10 Uhr Vormittags wird bei der Direction des k. k. Staatsgestütes in Radautz eine schriftliche Offert verhandlung wegen Verkauf von 90 Stück heuer ausbrackirten nicht über 8 Jahre alten Zugochsen sowie 2 Stück 4 und 5 jähr. Ochsen abgehalten werden, deren Ergebnis der Genehmigung des hohen k. k. Ackerbau Ministeriums vorbehalten bleibt.

Jedes Offert muss mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarke versehen sein, den Anbot für ein Stück Zugochs und den hier nach entfallenden ganzen Kaufbetrag in Ziffern und Worten angesetzt enthalten, ferner mit einem 10 Prc. Vadium von letzterem entweder im Baaren odre im annehmbaren öffentlichen Verthpapieren versehen sein, und die Erklärung enthalten, dass dem Offerenten die Verhandlungsbedingnisse bekannt sind, denen er sich unbedingt unterzieht.

Diejenigen Offerte, welche nicht nach obiger Angabe ausgestellt sind, oder aber das angeforderte 10 Prc. Vadium nicht ganz enthalten, bleiben unberücksichtigt.

Ebenso werden Nachtragsanbote oder Anbote in telegrafischen Wege nicht angenommen.

Die 84 Stück im Flachlande befindlichen Ochsen werden am 16 Mai l J. in der Gestütsstation Neupraedit concentrirt, und können dortselbst, die 8 restlichen Ochsen im Wirtschaftshofe Frassin von Kauflüssigen bis zum Verkaufstage jederzeit besichtigt werden.

Dem Ersteher werden die Ochsen am 30 Mai l. J. in Neupradit und Frassin übergeben, und es wird die erforderliche Weide unetgeltlich überlassen.

Die übrigen Verhandlugsbedingnisse liegen zu Jedermanns Einsicht bei der k. k. Gestüts-Direction auf.

Von der k. k. Staatsgestüts-Direction.

Radautz, am 3 Mai 1895.

L 9726 (3263)

Celem stałego obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży połączonej z drobną sprzedażą materyałów tytoniowych, marek stemplowych i blankietów wekslowych w Przemyślanach rozpisuje się niniejszem licytacyę.

Hurtownia ta pobiera materyały tytoniowe z c k. magazynu sprzedaży tytoniu we Lwowie oddalonego o 48 kilometrów od Przemyślan, zaś marki stemplowe i blankiety wekslowe z c. k. Urzędu podatkowego w Przemyślanach.

Sprzedaż wynosiła od 1 stycznia 1894 do końca grudnia 1894:

w materyałach tytoniowych 46609 zł. 15½ ct.

w materyałach stemplowych 9597 zł. 70 ct.

Ogółem . . 56206 zł. 85½ ct.

Przy licytacyi tej przyjmowane będą włącznie do 30 maja 1895 do godziny 1-szej po południu tylko pisemne stemplami na 50 ct. zaopatrzone oferty, wystawione ściśle wedle formularza i należycie zapieczętowane oraz zaopatrzone w przepisane dokumenta i wadyum wynoszące 200 zł. tj dwieście zł. w gotówce, lub papierach wartościowych przydatnych na kaucye rządowe.

Oferty należy wnosić na ręce naczelnika c. k. Dzrekcyi okręgu skarbowego w Brzeżanach.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 27 maja 1895 o godzinie 11 rano.

Bliższe warunki, tudzież formularze ofert można przeglądać w godzinach urzędowych w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego w Brzeżanach jako też powziąć z dotyczących ogłoszeń znajdujących się w tu tejszookręgowych nadzorach straży skarbowej.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego

Brzeżany, dnia 2 maja 1895.

L. 1911 (3234 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegow. w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 47 zł. 58½ ct. wa. z pn. dozwolona tus. uchwałą z 28 czerwca 1894 l. 11375 i w urzędowej Gazecie lwowskiej w Nr. 205 i 207 z r. 1894 ogłoszona przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 36 w Firlejówce położonej wykaz hip. l. 145 gminy Firlejówka część I objętej, dłużnika Semena Pułyka własnej w tutejszym sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Schulima Schachne Rotha na dniu 7 czerwca 1895 i na dniu 9 lipca 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem przedsięwzięta zostanie, że na pierwszym terminie realność ta za cenę wywołania tj. cenę szacunkową 1645 zł., lub wyżej tejże, zaś na drugim także niżej ceny wywołania, jednak nie niżej 1/3 części ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Porękme 10 procent ceny wywołania.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny i akt ocenienia realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Złoczów, dnia 9 marca 1895.

L. 715 (3252 1—3)

Sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości dąbrowskiego Towarzystwa zaliczkowego 100 zł. z przyn., odbędzie się tutaj dnia 5 czerwca i 10 lipca 1895 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności whl. 146 gminy Kłyż objętej, Piotra Janeczka w połowie i małż. Agnieszki, Maryanny i Stanisława Remianów po 1/4 własnej.

Cena wywołania 559 zł. 25 ct.

Wadyum 56 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Dr. Myciński w Żabnie.

Żabno, 26 lutego 1895.

L. 12682 (3278 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 15 maja 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 14 czerwca 1895 nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hipot. 51 gminy Podhajczyki Dmytra Jaremczyszyna własnej, na rzecz Salomona Katza pto 37 zł. 30 ct. z pn.

Cena wywołania 45 zł.

Wadyum 5 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Gliniany, d. 26 lutego 1895.

Konkursa.

L. 227 (3230 1—3)

Celem obsadzenie opróżnionej posady ck. notaryusza w Rożniatowie, ewentualnie skutkiem przeniesienia w okręgu tutejszej Izby notaryalnej opróżnić się mogącej innej posady rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kompetenci wniosą mają podania przez swe przełożone władze do tutejszej Izby do dnia 31 maja 1895.

Z c. k. Izby notaryalnej.

w Przemyślu, 4 maja 1895.

L. 447 (3254)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem obsadzenia posady asystenta przy katedrze budownictwa wodnego w c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie.

Ta posada, z którą połączone jest wynagrodzenie roczne w kwocie 600 zł. w. a. będzie nadaną przez kolegium profesorów.

Pierwszeństwo w uzyskaniu tej posady mieć będą ci kandydaci, którzy wykażą się świadectwem drugiego egzaminu rządowego.

Podania o tę posadę wystosowane do kolegium profesorów c. k. Szkoły politechnicznej i zaopatrzone w potrzebne dokumenty, tudzież w dowody dokładnej znajomości języka polskiego, należy wnieść do Rektoratu tutejszej Szkoły najdalej do 20 maja b. r.

Z Rektoratu c. k. Szkoły Politechnicznej.

We Lwowie, dnia 5 maja 1895.

L. 1443 (3262 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W obrębie c. k. gal. kraj. Dyrekcyi skarbu jest do obsadzenia jedna posada służbowa dla utrzymywania ewidencyi katastru podatku gruntowego, ze stanowiskiem służbowem w Myślenicach, dla powiatu pomiarowego Myślenice I. względnie jedna posada geometry ewidencyjnego 2 klasy i jedna posada elewa ewidencyjnego z innem stanowiskiem służbowem w Galicyi.

Starsi geometrzy ewidencyjni, tudzież geometrzy 1 i 2 klasy, którzy życzą sobie przeniesienia w równym charakterze do Myślenic, jakoteż kandydaci o posadę geometry ewidencyjnego 2 klasy, względnie o posadę elewa ewidencyjnego, mają swoje należycie udokumentowane podania w terminie trzechtygodniowym wnieść do Prezydyum c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Elewi ewidencyjni traktowani są po myśli art. III. ust. z dnia 23 maja 1883 D. p. p. N. 81 przy podróżach i przesiedleniach jako urzędnicy ewidencyjni XI. klasy rangi.

Po trzechmiesięcznej zupełnie odpowiedniej próbnej służbie, otrzymują adjutum w kwocie rocznych 500 zł.

Kandydaci o posadę elewa, mają oprócz ogólnych przepisanych warunków dla służby państwowej osobliwie fizycznego uzdolnienia do służby polowej, znajomości niemieckiego i krajowych języków, niemniej dotychczasowej służby, względnie zatrudnienia, wykazać się świadectwem z ukończenia z dobrym postępem studyów z matematyki, geometryi wykreślnej i geodezyi a oprócz tego także przedłożyć rewers sustentacyjny.

Prezydyum c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1895.

L. 649 (3229 1—3)

Celem obsadzenia nauczycielskich posad ogłasza się niniejszem konkurs:

I. na posadę Dyrektora szkoły wydziałowej żeńskiej w Bochni z płacą 700 zł., 200 zł. za kierownictwo i relutum na pomieszkanie,

II. na posadę starszego nauczyciela przy 4 klasowej szkole ludowej w Wiśniczu nowym z płacą 450 zł i 45 zł. na pomieszkanie.

Od kandydatów na posadę pod I. wymienioną wymaga się patentu dla szkoły wydziałowej, od kandydatów na posadę pod II. patentu do szkół ludowych pospolitych z prawem pierwszeństwa dla tych którzy posiadają egzamin z odbytego kursu rolniczego.

Kandydaci na wymienione posady mają podania swoje wraz z dokumentami służbowymi wnieść za pośrednictwem swych władz przełożonych w terminie 6 tygodniowym od pierwszego ogłoszenia konkursu w Gazecie lwowskiej.

Podania spóźnione, lub nieopatrzone w potrzebne dokumenta nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

w Bochni, 5 maja 1895.

C. k. Starosta Przewodniczący

Upadłości.

L. 5030 (3233 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jako też na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Henryka Edmunda 2 im. hrab. Potockiego.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu Sokalowi c. k. adjunktowi sądowemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata dr. Mandyczewskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 25 czerwca 1895 godzinę 10 przed południem w sądzie tutejszym w biurze pana komisarza konkursowego.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 19 czerwca 1895 i podać ją na terminie na dzień 3 lipca 1895 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej."

Ssanisławów, 4 maja 1895.

Kuratele.

L. 12506 (3153 3—3)

Stanisława Rajcę szewca z Bochni uznano marnotrawcą.

Kuratorem mu ustanowiono Teofila Trajana z Bochni.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, 2 listopada 1894.

L. 2465 (3197 3—3)

Katarzyna Drwiłowa z Radłowa uznana za marnotrawczynię; kuratorem jej jest Karol Fibrych z Radłowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Radłów, dnia 27 kwietnia 1895.

L. 5558 (3198 3—3)

Hanka Wołoszyn z Zalipia uznaną została za głupkowatą. Kuratorem dlań ustanowiono Mikołaja Zalipkę z Zalipia.

C. k. Sąd powiatowy.

Rohatyn, dnia 12 kwietnia 1895.

L. 17076 (3201 3—3)

Tekla Klid z Ostryni została uznaną za umysłowo chorą.

Kuratorem ustanowiono Onufrego Klida z Ostryni.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, 11 grudnia 1894.

L. 21983 (3219 2—3)

C. k. Sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie ogłasza, że Paulinę Todschindler za umysłowo chorą uznano.

Kuratorem ustanowiono Albina Todschindlera.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1895.

L. 6147 (3212 2—3)

Dmytro Melnyk syn Mikołaja z Michałowic uznany został za marnotrawcę.

Kuratorem dla niego ustanowiony został Seń Kowal gospodarz z Michałowic.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 25 marca 1895.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7366 (3255)

W Imeny Jeho Welyczestwa Cisara!

C. k. Sud krajewyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na podstawi §§ 489 i 493 zak. kar. i § 37 zak. pras., szczo soderżanie broszury „Zawistnyja topoli" „Razkaz iz halyćko ruskoj żyzny Kijew 1888" mistyt w sobi znamena prowyny iz § 302 zak. kar. a soderżanie broszury „Otec Teodor Powist selsko chaziajstwennyja besidy Kijew 1888" i artykułu „Katołyczeskij dogmat o nepohriszymosty Papy" umiszczenoho w broszuri „Rież i otczet w torżestwennom sobranii kijewskoj duchownoj akademii 28 sentabra 1881 hoda Kijew 1888" mistyt w sobi znamena prowyny z § 303 zak. kar. i proto usprawedływlena jest zariadżena czerez c. k. Prokuratora derżawnoho konfiskata sych broszur.

W ślidztwije toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprostrenanie tych broszur a zabranyj nakład maje buty znyszczenyj.

Lwiw, dnia 4 maja 1895.

L. 10067 (3256)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 pk. i § 37 u. pr. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 9 czasopisma „Przyjaciel ludu" z dnia 1 maja 1895 pod napisem: „Proces ks. Stojałowskiego" w ustępie od słów: „Co do broszury" aż do słów; „ordynarnem nadużyciem" zawiera znamiona występku z § 300 uk., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 6 maja 1895.

Zl. 104 (3122)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 30 der periodischen Druckschrift: „Der Zeit" vom 27 April 1895 unter der Rubrik „Die Woche" enthaltenen „Politischen Notizen" in den Stellen: 1. vom Anfange bis „faulen Eier legen" und 2. von „Anläßlich des" bis „Sie lauten" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, es wird sohin nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, und die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 30 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 20 der periodischen Druckschrift: „Volkstribüne" vom 1. Mai 1895 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: 1. „Die Teufelsmühle am Wienerberg", 2. „Kaum war der Streik der Ziegelarbeiter", 3. „Was ist ein Socialist?", 4. „Was ist ein Arbeiter?", 5. das Gedicht auf der 1. Seite beginnend mit „Bedrücktes Volk" und zwar ad 1., 2. und 3. das Vergehen nach § 300 St. G., ad 4. und 5. das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 30 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 9 der periodischen Druckschrift: „Fach-Zeitung, Organ für die Interessen der Gerber und Lederarbeiter Oesterreich-Ungarns" vom 1 Mai 1895 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Der Maitag des Vokes" (richtig: „Volkes") und der im selben Blatte enthaltenen czechischen Uebersetzung dieses Aufsatzes mit dem Titel: „Majovy den lidu" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 30 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 12 der periodischen Druckschrift: „Bezirksbote für Favoriten und die Wieden" vom 28 April 1895 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Zur Genealogie der . . nichte" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 30 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 9 der periodischen Druckschrift: „Der Eisenbahner" vom 1 Mai 1895 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Der 1 Mai und die Eisenbahner" u zwar in den Stellen von „Mein ganzes Streben" bis „zu verschlingen" und von „Ja da fühlen" bis „zu vollbringen" das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 30 April 1895.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Klagenfurt hat mit dem Erkenntnisse vom 27 März 1895, Z. 2699, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der Zeitschrift: „Kärntner Wochenblatt" vom 23 März 1895 wegen des Artikels: „Die Richten der Coalition" nach §§ 300 und 491 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17 Dec. 1862, R. G. Bl. 8 ex 1863 verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 6 April 1895, Z. 3287, die Weiterverbreitung der in Halle a/S. erschienenen Druckschrift: „Die Bevölkerungsfrage in alter und neuer Zeit von Dr. Meo. Stille in Ilsenworth" nach §§ 305 und 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 9 März 1895, Z. 2442, die Weiterverbreitung der in Leipzig bei Max Spohr erschienenen Druckschriften: „Theorie und Praxis des Neumalthusianismus" von Dr Med. F. J. Justus, „Die wahre Moral oder Theorie und Praxis des Neo-Malthusianismus" von J. R Holmes, deutsch von H. B. Fischer, sammt den diesen beiden Druckwerken angeschlossenen Verzeichnissen der bei Max Spohr in Leipzig erschienenen Druckwerke, und „Soll der Mensch keusch in die Ehe treten?" mit Rücksicht auf das diesem Druckwerke angeschlossene gleiche Verzeichniß, nach §§ 305 und 516 St G. und § 24 Pr. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1895, Z 1660, die Weiterverbreitung der Nr. 687 der Zeitschrift: „L'Istria" vom 16 März 1895 wegen des Artikels: „La nuova lista dei giurati" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1895, Z. 1613, die Weiterverbreitung der Nr. 30 der Zeitschrift: „L'Alba" vom 16 März 1895 wegen des Artikels: „Le vittime" nach § 300 St. G. verboten.

Zl. 103 (3047)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Druckwerkes: „Biblioteczka Wieńca i Pszczółki": Słowo chłopskie na Słowo . . . . napisał włościanin z nad Sanu. Zeszyt pierwszy" Verlag der „Wieńca" i „Pszczółki", Druck der „Macierzy katolickiej" zu Czacza in Ungarn, seinem ganzen Umfange nach das Vergehen nach § 303 St. G. begründe, es wird daher nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 26 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 8 der periodischen Druckschrift: „Delavec" 1 Mai 1895 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Slava 1 maju" die Vergehen nach den §§ 302 und 303 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 27 April 1895.

Zl 105 (3143)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 16 März 1895, Z. 1115, die Weiterverbreitung der Nr 59 der Zeitschrift: „L'Alto Adige" vom 12—13 März 1895 wegen des Artikels: „La morte di Cesare Cantù" nach § 305 St. G. verboten.

Der k. k. Schwurgerichtshof in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Februar 1895, Z. 35028 ex 1894, die Weiterverbreitung der Nr. 18 der Zeitschrift: „Omladina" vom 27 Juli 1894 wegen der Artikel: „Rec, Em. Henryho pred soudem" und „Sprostacstvi prvni tridy" nach den §§ 305 und 488 St. G. dann der Nr. 20 derselben Zeitschrift vom 24 August 1894 wegen des Artikels: „Pessimista pessimistum" nach § 305 St. G. verboten.

Der k. k. Schwurgerichtshof in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 5 März 1895 Z. 32148 ex 1894, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der Zeitschrift: „Na zdar" vom 9 Mai 1894 wegen des Artikels: „Ucel sveti prostredky" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 12 März 1895, Z. 7596, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift „Socialni demokrat" vom 8 März 1895 wegen des Artikels: „Velika demonstrace" nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 12 März 1895, Z. 7548, die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift „Hlasy z Predmesti" vom 7 März 1895 wegen des Artikels: „V kralovske Praze" nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 9 März 1895, Z. 2244, die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift: „Straz na Cidline" vom 5 März 1895 wegen des Artikels: „Loyalita" nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1895, Z. 2565, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Straz na Cidline" vom 15 März 1895 wegen der Artikel: „Risska rada" und „Prvni postni tyden" nach den §§ 64 u. 300 St G. u. Art. III des Ges. vom 17 Dec. 1862, R. G. Bl. 8 ex 1863, verboten.

Das kk. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 8 April 1895, Z. 3280, die Weiterverbreitung der Nr. 10 der Zeitschrift: „Straz na Cidline" vom 5 April 1895 wegen des Artikels: „Studentstvo vsech strednich skol prazskych" nach § 300 St G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jicin hat mit dem Erkenntnisse vom 8 April 1895, Z. 3279, die Weiterverbreitung der Nr. 7 der Zeitschrift: „Jicinsky Obzor" vom 6 April 1895 wegen der Artikel: „Opravy ve strednich skolach" — „Nemcina v Jicine" u. „Zidovsky present" nach den §§ 300 und 302 St G. verboten.

Das kk. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 12 April 1895, Z. 2999, die Weiterverbreitung der Nr. 14 der Zeitschrift: „Podvysocke Listy" vom 6 April 1895 wegen der Artikel: „Cetne listy prinesly" und „Nova obet Kutnohorskeho M vy" nach den §§ 65 a und 300 St. G. verboten

---

Das kk. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 9 April 1895, Z. 4465, die Weiterverbreitung der Nr. 80 der Zeitschrift: „Lidove Noviny" vom 6 April 1895 wegen des Artikels: „Pod vladou c. k vytrzniku" nach § 65 a u. b St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1895, Z. 2953, die Weiterverbreitnng der Nr. 203 der Zeitschrift: „Hlas lidu" vom 14 März 1895 wegen der Artikel: „Rakousko" — „Belgie" und „Rusko" nach § 491 St. G. u Art. III. des Ges. vom 17 Dec. 1862, R. G. Bl. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Perßgericht in Iglau hat mit dem Erkenntnisse vom 9 April 1895, Z. 1924, die Weiterverbreitung der in Datschitz gedruckten nicht periodischen Druckschrift: „Rakouska svoboda tisku" nach den §§ 300, 302, 305 und 491 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse 18 Februar 1895, Z. 1113, die Weiterverbreitung der Nr 11 der Zeitschrift: „Katolicka Dalmacija" vom 11 Februar 1895 wegen des Absatzes, beginnend mit den Worten „proti sramotnom" und schließend mit den Worten „narodnom taboru". dann wegen des Absatzes, beginnend mit „zdase Te" und endigend mit „u Beru rabi" im Artikel „Obcinske Uprave pod Supukom" nach § 491 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L 8479 (3289 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni uwiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Pęcherską, że przeciw niej wniosła Maryа z S niurów Krawiec pod dniem 10 października 1893 l 8479 pozew o oddanie w posiadanie 1/5 części realności pod lk. 10 lwb. 87 w Wujkowicach i złożenia rachunku z dochodów z pn., w skutek którego termin do wniesienia obrony na dzień 19 grudnia 1893 na godz. 9 rano wyznaczony, a dla niej p. Karol Mayerhoffer kuratorem ustanowiony został.

Wzywa się zatem Maryę Pęcherską, aby albo do rozprawy sama stanęła, albo też kuratorowi potrzebne środki do obrony udzieliła, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Sądowa Wisznia d. 21 listopada 1895.

L. 2496 (3240 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Asafata Dubca, iż przeciw niemu wniósł Jan Szafran z Binczarowy skargę de praes. 2 kwietnia 1895 l. 2496 o 150 zł. i że na takową wyznaczono rozprawę sumaryczną na 13 maja 1895 i że dla niego ustanowiono na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p Karola Pospółę w Grzybowie.

Rzeczą zatem jest Asafata Dubca samemu zgłosić się do sądu, lub innego sobie ustanowić zastępcę, względnie ustanowionemu kuratorowi udzielić środków do swej obrony, gdyż skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Grzybów, 4 kwietnia 1895.

L. 3420 (3247 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Apolinarego Tustanowskiego, że w skutek pozwu Chaima Herscha Sternlieba pto 20 zł. wa. został dla niego ustanowiony kurator adw. dr. Emilian Stoklasa i termin do rozprawy na 27 maja 1895 wyznaczono.

Wzywa się przeto Apolinarego Tustanowskiego aby udzielił informacyę kuratorowi lub zawiadomił sąd o ustanowieniu innego zastępcy.

Zaleszczyki, 15 marca 1895.

L. 3062 (3244 1—3)

Niewiadomych z miejsca pobytu Piotra Szczerbowskiego, Franciszka Szczerbowskiego i Józefa Wawrzyńczaka zawiadamia się, że Zofia Szczerbowska wniosła pko nim jako deklarowanym spadkobiercom Maryanny Noworyłowej, tudzież pko małolet Tekli Piotrowskiej i Janowi Wawrzyńczak w dniu 22 kwietnia 1895 do l. 3062 pozew o zapłatę 500 zł. z pn. termin do rozprawy sumarycznej wyznaczono na dniu 25 czerwca 1895 o godz 9 rano, a dla nieobecnych kuratora w osobie adw. dr. Gustawa Nowaka ustanowiono.

Wzywa się zatem Piotra Szczerbowskiego, Franciszka Szczerbowskiego i Józefa Wawrzyńczaka, aby ustanowionemu kuratorowi środków do obrony dostarczyli, lub innego pełnomocnika ustanowili.

C. k. Sąd powiatowy.

Oświęcim, d. 24 kwietnia 1895.

L. 4673 (3239 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Karpiaka syna Jana, że dnia 3 kwietnia 1895 l 4673 wniósł przeciw niemu Teodor Barna skargę o własność 18 parcel z ciała hip. l. 110 gm. Klimkówka, na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 6 czerwca 1895 o godz. 9 przed południem, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dra Tadeusza Koreckiego adw. z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

Gorlice, 5 kwietnia 1895

L. 451 (3237 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego Michała Lisika, że Zofia Kusiowa z Bieseny wniosła przeciw niemu skargę drobiazgową o zapłacenie kwoty 20 zł. wa. z pn. de praes. 29 stycznia 1895 l. 451 skutkiem czego do rozprawy termin na dzień 6 czerwca 1895 wyznaczono i dla niego Franciszka Bogusza kuratorem ustanowiono.

Rzeczą zatem będzie kuranda dostarczyć kuratorowi środków obrony, lub innego sobie obrońcę ustanowić i o tem sądowi zawiadomić.

C. k Sąd powiatowy

Ciężkowice, d. 1 lutego 1895.

L. 16780 (3132 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Rzeszowie ogłasza, iż dnia 4 maja 1894 zmarł w Przybyszówce bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Walenty Maciełąg. Do spadku po nim powołaną jest z ustawy także Małgorzata Świder.

Sąd nie znając jej pobytu, wzywa ją ażeby w ciągu roku od dnia ogłoszenia tego edyktu, zgłosiła się w tymże sądzie i oświadczenie przyjęcia spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i kuratorem Janem Kocanem dla niej ustanowionym.

Rzeszów, 31 grudnia 1894.

L. 2466 (3101 2—3)

OBWIESZCZENIE.

W przechowaniu c. k. głównego Urzędu podatkowego jako urzędu depozytów sądowych w Grzymałowie, znajdują się walory, po odbiór których przeszło od lat 30 nikt się nie zgłosił i uprawnieni do podniesienia ich nie są sądowi znani a mianowicie:

Nazwa masy	w pokwitowaniach ck. kasy długu państwa		w gotówce		w książeczkach kas oszczędności		w prywatnych zapisach długu		w kosztownościach	
	zł.	ct.	zł.	ct.	zł	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
Franciszek Tomkowski	165	56	—	—	—	—	—	—	—	—
Stefan Dudara	—	—	—	—	12	23	—	—	—	—
Szymon Hołyński	—	—	—	—	—	—	—	—	10	08
Antoni Brodowicz	466	56	—	—	—	—	—	—	—	—
Franciszek Rogowski	4	86	—	—	—	—	—	—	—	—
Franciszek Sikorski	13	58	—	—	—	—	—	—	—	—
Kazimierz Masicki	56	68½	—	—	—	—	—	—	—	—
Joanna Tomaszewska	—	—	—	—	2	80	—	—	—	—
Meschulim Weinreb	—	—	—	—	103	23	76	32	—	—
Mikołaj Skintej	—	—	—	12½	—	—	—	—	—	—
Anna Zaniewicz	—	—	—	—	146	66	—	—	—	—
Spirydoyn Kowalski	—	—	—	—	2	53	—	—	—	—
Franciszek Bagiński	—	—	—	—	12	48	—	—	—	—
Petronela Pałac	—	—	—	—	29	46	—	—	—	—
Iwan Samborski	—	—	—	—	41	93	—	—	—	—

Wzywa się zatem wszystkich uprawnionych, aby w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni swe prawa do powyższych mas wykazali, w przeciwnym bowiem razie depozyta wartość pieniężną przedstawiające, za przepadłe uznane i Wysokiemu Skarbowi wydane a dokumenta przywatne registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, dnia 28 kwietnia 1895.

L. 2605 (3115 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Milówce podaje do powszechnej wiadomości, iż przeciw Jakóbowi Szczotce z Milówki z życia i miejsca pobytu niewiadomemu wniósł Ignacy Śliwa pozew de praes. 4 kwietnia 1895 l. 2605 o uznanie prawa własności do parceli grunto wej lkat. 3516 w Milówce lub zapłatę kwoty 50 zł. w. a. z pn. i że w skutek tego do rozprawy drobiazgowej wyznaczony został termin na dzień 24 maja 1895 o godzinie 9 zrana i że w tym celu kurator w osobie Józefa Jopka dla niego ustanowiony został.

Wzywa się tedy tegoż Jakóba Szczotkę, aby albo sam osobiście, lub przez wykazanego pełnomocnika stanął, inaczej bowiem sam sobie złe skutki swego zaniedbania przypisać będzie musiał.

Milówka, 4 kwietnia 1895.

(3167 3—3)

EDIKT.

Johann Sokalska-Smulikosky.

Von dem k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte Leopoldstadt II. wird bekannt gemacht, dass am 11 Februar 1895 der Private Johann Sokalska-Smulikosky, II,. Pazmanitengasse Nr. 2, mit Hinterlassung einer nur Legatsbestimmungen enthaltenden letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf diese Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von dem unten angesetzten Tage gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr dr. Franz Mayrhofer k. k. Notar in Wien, als Verlassenschaftscurator bestellt worden ist, mit Jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze nach Berichtigung der Legate verbleibende Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Wien, den 7 März 1895.

L. 95 (3168 3—3)

Dr. Leon Peiper wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Przemyśl, 1 maja 1895.

L. 15160 (3173 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Henryka hr. Platera, że przeciw niemu wniosła Walerya Kucharska pozew de praes. 25 kwietnia 1895 l. 15160 o wydanie nakazu zapłaty, sumy wekslowej 400 zł. w. a. z pn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 26 kwietnia 1895 l. 15160 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Schwarzowi w Krakowie, ze substytucyą adw. dr. Tomika w Krakowie i poleca Henrykowi hr. Platerowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika, sobie obrał i sądowi o tem doniósł w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, d. 26 kwietnia 1895.

L. 1937 (3199 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Ożoga, że w skutek wniesionej przeciw niemu i spól. przez Kasę gminną pożyczkową w Sokołowie skargi z dnia 22 lutego 1895 l. 1417 o 16 zł. 80 ct. z pn., zamianowano dla niego, Antoniego Ożoga kuratorem Karola Rampelta notaryusza w Sokołowie i do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 17 maja 1895 godzinę 9 rano wyznaczono.

Sokołów, dnia 10 marca 1895.

L. 1936 (3200 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Ożoga, że w skutek wniesionej przeciw niemu i spól. przez Kasę gminną pożyczkową w Sokołowie skargi z dnia 22 lutego 1895 l. 1416 o 20 zł. z pn. zamianowano dla niego Antoniego Ożoga kuratorem Karola Rampelta notaryusza w Sokołowie i do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 17 maja 1895 godzinę 9 rano wyznaczono.

Sokołów, dnia 10 marca 1895.

L. 29342 (3123 3—3)

Wartość przekazów nadchodzących z Wielkiej Brytanii wraz z koloniami i zjednoczonych stanów Ameryki północnej ustanowioną została od 1 stycznia 1895 roku począwszy na miesięcy sześć licząc od dnia piewszego miesiąca następującego po nadaniu przekazu.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, d. 24 kwietnia 1895.

L. 13645 (3172 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu dra Jakóba Kroka, że przeciw niemu wniosło Towarzystwo zaliczkowe w Krakowie pozew de pr. 2 kwietnia 1895 l. 12355 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 75 zł. w. a. z pn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 5 kwietnia 1895 l. 12355 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Seinfeldowi ze substytucyą adwokata dra Betta w Krakowie i poleca dr. Jakóbowi Krokowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika ustanowił i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, d. 16 kwietnia 1895.

L.766 (3005 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kopyczyńcach wzywa nieznanego z miejsca pobytu Antoniego Bulczaka, by w ciągu roku od dnia ogłoszenia tego edyktu zgłosił się do spadku po swej siostrze Jewdosze Bulczak zmarłej bez ostatniej woli rozporządzenia w Kopyczyńcach dnia 13 stycznia 1894, inaczej spadek ten z ustanowionym dla niego kuratorem Dmytrem Bulczak z Kopyczyniec będzie pertraktowany.

Kopyczyńce, 18 lutego 1895.

L. 2295 (3010 3—3)

C k. Sąd powiatowy w Starejsoli wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Prawdywus, ażeby do spadku po ojcu śp. Mikołaju Prawdywus w Starejropie dnia 2 grudnia 1894 z pozostawieniem pisemnego kodycylu zmarłym w przeciągu jednego roku i sześciu tygodni tem pewniej się zgłosiła, gdyż w razie przeciwnym spadek ten ze zgłaszającymi się dziedzicami i ustanowionym dla niej kuratorem Antonim Jurkow pertraktowany będzie.

Starasól, 16 marca 1895.

L. 4853 (3184 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Efroima Fassa, że przeciw niemu wniósł Hersch Fass pozew de praes. 1 maja 1895 l. 4853 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 2 maja 1895 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi panu dr. Jakóbowi Überallowi z substytucyą p. adw. dr. Noego Bindera w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, 2 maja 1895.

L. 4689 (3185 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie na żądanie Mojżesza Hollandera wydał przeciw Chaimowi Tennenbaumowi nakaz zapłaty sumy wekslowej 50 zł. wa. z pn. i zarazem z powodu niewiadomego miejsca pobytu zapozwanego, ustanowił Chaimowi Tennenbaumowi kuratora w osobie adw. dr. Fischlera, z substytucyą adw. dr. Reinesa.

Wzywa się przeto Chaima Tennenbauma, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi lub innego pełnomocnika ustanowił i takowego sądowi oznajmił, gdyż inaczej niekorzystne skutki przypisać sobie będzie winien.

Rzeszów, 28 kwietnia 1895.

L. 4229 (3183 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszem niewiadomych z życia i miejsca pobytu Reginę, Jana, Fryderyka i Katarzynę Steglerów jako współwłaścicieli realności w Łańcucie lwh. 448 objętej, że celem doręczenia im ts. uchwały z dnia dzisiejszego do l. 4229 w sprawie egzekucyjnej towarzystwa wzajemnego kredytu w Łańcucie przeciw Józefowi Friederowi i spóln. pcto 420 zł. w. a. z pn. ustanowionym dla nich został kuratorem adwokat dr. Malec z substytucyą adw. dr. Uiberalla w Rzeszowie, do których z informacyą i środkami obrony odnieść się mogą.

Rzeszów, 18 kwietnia 1895.

L. 1643 (3205 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu dr. Józefa Hauta, że w sprawie egzekucyjnej Izaaka Papiera przeciw Mojżeszowi Aronowi Staubowi pto 32 zł. 36 ct. wa. z pn. z powodu dozwolonej rezolucyą z dnia 5 listopada 1894 l. 15610 intabulacyi z klauzulą § 822 ustaw. cyw. egzekucyjnego prawa zastawu dla powyższej sumy 32 zł. 36 ct. w stanie biernym 1/3 części z połowy sumy 1400 zł. wa. z pn dotychczas na karcie C poz. 5 wyk. hip. l. 120 księgi gruntowej gminy kat. Rzeszów obejmującego realność pod l. k. 134 w Rzeszowie położoną do dr. Józefa Hauta należącą na rzecz i imię Beili Staub zaintabulowanej, ustanowił dla dr. Józefa Hauta kuratorem adw. dr. Uiberalla z substytucyą adw. dr. Fischlera i kuratorowi rezolucyę z dnia 5 listopada 1894 l. 15610 doręczył.

Rzeszów, 13 marca 1895.

L. 938 (3163 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Herscha Steina, że przeciw niemu wniósł Hersch Rabi pozew de praes. 6 lutego 1895 l. 938 o grzywnę 50 zł. i że na takowy termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 12 czerwca 1895 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie wyznaczono i że dla Herscha Steina kuratorem Jan Musiałowicz ustanowiony został.

Wzywa się przeto Herscha Steina, aby się z ustanowionym kuratorem porozumiał i jemu dowodów obrony dostarczył, lub też innego pełnomocnika tut. sądowi przedstawił.

Żmigród, dnia 20 kwietnia 1895.

L. 1510 (3215 2—2)

C. k. Sąd powiatowy w Makowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Drobnego z Juszczyna, iż Magdalena Gigoń z Juszczyna wniosła przeciw niemu pozew de praea. 26 marca 1895 l. 1510 pto 150 zł. i 20 zł. 85 ct. w. a. z pn. i że do rozprawy wyznaczono termin na dzień 12 czerwca 1895 o godzinie 9 rano, a kuratorem dlań ustanowiono p. Aleksandra Paczoskiego c. k. notaryusza w Makowie, i temuż pozew doręczono.

Wzywa się zatem Jana Drobnego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej udzielił informacyi, lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż w razie przeciwnym skutki ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Maków, 29 marca 1895.

L. 2239 (3206 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Dra Józefa Hauta, że w sprawie egzekucyjnej Schabse Flückera przeciw Mojżeszowi Aronowi Staubowi pto 32 zł. 36 ct wa. z pn. z powodu dozwolonej rezolucyą z dnia 11 grudnia 1894 l. 17307 intabulacyi z klauzulą § 822 ustawy cywil. egzekucyjnego prawa zastawu dla powyższej sumy 32 zł. 36 ct. w stanie biernym 1/3 cęści z połowy sumy 1400 zł. wa. z przyn. dotychczas na karcie C. poz. 5 wyk. hipot. l. 120 księgi gruntow. gminy kat. Rzeszów obejmującego realność pod l. kons. 134 w Rzeszowie położoną do Dra Józefa Hauta należącą, na rzecz i imię Beili Staub zaintabulowanej, ustanowił dla Dra Józefa Hauta kuratorem adwok. dr. Uiberalla z substytucyą adw. dr. Fischlera i kuratorowi rezolucyę z dnia 11 grudnia 1894 l. 17307 doręczył.

Rzeszów, 13 marca 1895.

L. 1736 (3092 2—3)

W spadkowości po Pawle Kleczku, zmarłym w Cichej woli na dniu 3 maja 1894 z pozostawieniem pisemnem ostatniej woli rozporządzenia, wzywa się nieobecną i z miejsca pobytu i z życia niewiadomą Agnieszkę Rempała, aby w przeciągu jednego roku i 6 tygodni ck. Sąd lub ustanowionego dla siebie kuratora Jędrzeja Pustelniaka o miejscu swego pobytu zawiadomiła, lub sobie innego pełnomocnika obrała, inaczej spadkowość ta z ustanowionym kuratorem Jędrzejem Pustelniakiem, zostanie przeprowadzoną.

Głogów, 22 kwietnia 1895.

L. 1382 (3260 1—3)

W zastosowaniu się do § 30 ust. o repr. pow. Wydział powiatowy podaje do wiadomości, że rachunki kasowe Wydziału powiatowego za rok 1894 sporządzone, mogą być przez dni 14 począwszy od dnia 9 b. m. przeglądane w biurze Wydziału przez opodatkowanych w powiecie.

Z Wydziału Rady powiatowej

Mielec, dnia 8 maja 1895.

L. 4879 (3274 1—3)

Brzozowski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Ułomka, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Brzozowie wniosło przeciw niemu pod dniem 4 kwietnia 1895 do l. 4879 pozew o zapłacenie kwoty 80 zł., na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 17 maja 1895 o godz. 9 rano w tutejszym sądzie wyznaczono i pozew ten ustanowionemu dla niego kuratorowi Emilowi Witkiewiczowi z Brzozowa doręczono.

Wskutek tego wzywa się Józefa Ułomka, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów, albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawił, gdyż wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Brzozów, dnia 19 kwietnia 1895.

L 2240 (3207 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu dr. Józefa Hauta, że w sprawie egzekucyjnej Schabse Flückera przeciw Mojżeszowi Aronowi Staubowi pto 19 zł. 83½ ct. aw z pn. z powodu dozwolonej rezolucyą z dnia 11 grudnia 1894 l. 17308 intabulacyi z klauzulą § 822 ust. cyw. egzekucyjnego prawa zastawu dla powyższej sumy 19 zł. 83½ ct. w stanie biernym 1/3 części z połowy sumy 1400 zł. a. w. z pn. dotychczas na karcie C. poz. 5 wyk. hip. l. 120 ks. gr. gm. kat. Rzeszów obejmującego realność pod lk. 134 w Rzeszowie położoną do dr. Józefa Hauta należącą na rzecz i imię Beili Staub zaintabulowanej, ustanowił dla dr. Józefa Hauta kuratorem adw. dr. Uiberalla z substytucyą adw. dr. Fischlera i kuratorowi rezolucyę z dnia 11 grudnia 1894 l. 17308 doręczył.

Rzeszów, 13 marca 1895.

L. 25888 (3192 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnopolu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Berla Weiglera, że celem zawiadamia doręczenia tusądowej uchwały z 14 października 1893 l. 21189 w sprawie egzekucyjnej wysokiego Skarbu Państwa przeciw Berlowi Weiglerowi i tow. pcto 58 zł. 96 ct. i dalszych w tej sprawie wydać się mającyah uchwał kuratorem dlań adw. dr. Binder z substytucyą p. adw. dr. Blausteina ustanowionym został.

Wzywa się zatem Berla Weiglera, aby temuż kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, lub innego pełnomocnika sądowi wymienił, gdyż inaczej złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, 22 grudnia 1894.

L. 4711 (3186 1—3)

C. k. Sąd obwodowy na żądanie Rzeszowskiej kasy oszczędności wydał przeciw Abrahamowi Tennenbaumowi nakaz zapłaty sumy wekslowej 90 zł.

Z powodu niewiadomego miejsca pobytu ustanowiono Abrahamowi Tennenbaumowi kuratora w osobie adw. dr. Fischlera z substytucyą adw. dr. Reinesa

Wzywa się przeto Abrahama Tennenbauma, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi lub innego pełnomocnika ustanowił i takowego sądowi oznajmił, gdyż inaczej skutki niekorzystne sobie przypisać będzie winien.

Rzeszów, 28 kwietnia 1895.

L. 10202 (3112 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dębicy w sprawie egzekucyjnej Skarbu Państwa przeciw Janowi Krupie o zapłacenie nałożonej orzeczeniem prowizorycznym z dnia 28 lipca 1891 l. 5614 grzywny w kwocie 25 zł. ustanawia do niewiadomego z miejsca pobytu Jana Krupy kuratorem adw. dr. Friedberga z Dębicy, któremu rezolucyę dozwalającą wpisu prawa zastawu dla kwoty 25 zł. na kartach ciężarów wyk. hip. l. 78 i 80 ks. gr. gm. Kawęczyn doręcza.

Dębica, 31 października 1894.

Doniesienia prywatne.

K. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction in Lemberg.

Zl. 19057/1895

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend angeführten Materialien wird für die Zeit von 1 Juli 1895 bis 30 Juni 1896 im Offertwege vergeben u. z.

Rüb-Brenn und Schmieröl, Petroleum, Mineral-Schmieröl, Vaselin-Cylinderöl für Locomotive, Hartfett und Starrschmiere.

Nähere Angaben über die benöthigten Quantitäten u. Materialgattungen sind aus den Offertformularien zu entnehmen, welche ebenso wie die allgemeinen u. besonderen Lieferungsbedingnisse bei der unterfertigten k. k. Eisenbahn Betriebs-Direction (Bureau für den Werkstätten und Zugförderungs Dienst) eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Porto bezogen werden können.

Die Offerte, zu deren Verfassung die hiezu aufgelegten Formularien benützt werden müssen, sind sammt den etwaigen Beilagen per Bogen mit einem 50 kr. Stempel versehen, versiegelt, u. mit der Aufschrift „Offert für Lieferung von Brenn-und Schmierölen Materialien" bei der k. k. Eisenbahn-Betriebs Direction in Lemberg, **längstens 30 Mai l. J. 12 Uhr Mittags** einzubringen. Die Preise sind franco einer Station der k. k. österr. Staatsbahnen incl. aller Spesen zu notiren.

Jedes Offert muss die ausdrückliche Erklärung enthalten, dass dem Offerenten die „allgemeinen Bedingnisse für die Lieferung von Materialien und Ausrüstungs Gegenständen der k. k. oesterr. Staatsbahnen" sowie die für die Lieferung der offerirten Artikel etwa bestehenden „Besonderen Bedingnisse" vollkommen bekannt sind u. dass er sich denselben unterwirft.

Die dem Offerte beizulegenden, mit der genauen Firmabezeichnung versehenen Qualitätmuster in drei Exemplaren von je 1 kg sind separat verpackt franko aller Spesen beizustellen.

Die Lieferung sämtlicher Artikel wird im Laufe des zweiten halben Jahres 1895 und des ersten halben Jahres 1896 nach Massgabe des eintretenden Bedarfes auf Grund von Theilbestellung zu bewerkstelligen sein.

Jeder Offerent hat das Recht der am 30 Mai l. J. um 1 Uhr Nachmittag stattfindenden comisionellen Offert-Eröffnung persönlich beizuwohnen.

Der gefertigten k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction steht es frei, die Offerten rücksichtlich des ganzen offerirten Quantums oder nur eines Theiles desselben zu acceptiren oder ganz abzulehnen.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Lemberg, im Mai 1895.

Die k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych we Lwowie.

(3222)

Ogłoszenie dostawy.

Na czas od 1 lipca 1895 do 30 czerwca 1896 rozpisuje się dostawa następujących materyałów, mianowicie:

Oleju rzepakowego do oświetlania i smarowania, nafty, oleju mineralnego do smarowania, wasylinowego oleju do cylindrów lokomotyw, tłuszczu twardego i smaru stężałego.

Bliższe oznaczenie potrzebnych ilości i rodzajów materyałów zawierają wzory ofert, które wraz z ogólnymi i szczegółowymi warunkami dostaw przejrzeć i otrzymać można za opłatą pocztowego u podpisanej Dyrekcyi ruchu (biuro dla spraw warstatowych i pociągowych.)

Oferty na przepisanych formularzach sporządzone, marką 50 ct. na każdym arkuszu ofert i załączników, ostemplowane, opieczętowane i zaopatrzone w napis „Oferta na dostawę materyałów" wnieść należy do c. k. Dyrekcyi kolei państwowej we Lwowie **najdalej do dnia 30 maja b. r. godz. 12 w południe.**

Ceny żądane mają być podane franko jakiejkolwiek stacyi c. k. kolei państwowych wraz z doliczeniem wszelkich ubocznych wydatków.

W ofertach wyrażone być winno oświadczenie: że oferującemu znane są ogólne, jakoteż dotyczące szczegółowe warunki dostawy materyałów i że się tenże zupełnie ich ustanowieniom poddaje.

Wzory ofiarowanych materyałów, opatrzone dokładnym adresem właściciela, dostarczyć należy w trzech egzemplarzach po 1 kg. w osobnem opakowaniu franko

Dostawa wszystkich towarów ma być w ciągu drugiej połowy roku 1895 i pierwszej połowy roku 1896 w miarę zapotrzebowania i na podstawie osobnych częściowych zamówień uskutecznioną.

Każdemu ofiarującemu wolno być obecnym przy roztwarciu ofert, które na dniu 30 maja b. roku o 1 godzinie z południa nastąpi.

Podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych przysługa prawo przyjęcia ofert w całości lub tylko częściowo, lub też zupełnego uchylenia tychże

Oferty wniesione po terminie ustanowionym lub nie odpowiadające ogłoszonym warunkom dostawy nie będą uwzględnione.

We Lwowie, w maju 1895.

C. k. Dyrekcya ruchu.

K. k. österr. Staatsbahnen.

K. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction in Stanislau.

Zl. 12745

Lieferungs-Ausschreibung.

Die Lieferung der nachstehend angeführten, in der Zeit vom 1 Juli l. J. bis Ende Juni 1896 benöthigten Materialien, wird im Offertwege vergeben und zwar:

Hartfett, Rüb Brennöl, Rüb- und Mineralschmieröl, Petroleum, Starrschmiere, Unschlitt

Nähere Angaben über die benöthigten Quantitäten und Materialgattungen sind aus den Offertformularien zu entnehmen, welche eben so, wie die allgemeinen und besonderen Lieferungs-Bedingnisse bei der unterfertigten k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction (Abtheilung für Werkstätten und Zugsförderungsdienst) eingesehen, behoben oder gegen Einsendung des Porto bezogen werden können.

Die Offerte zu deren Verfassung die hiezu aufgelegten Formularien benützt werden müssen, sind sammt den Beilagen per Bogen mit einem 50 kr. Stempel versehen, versiegelt und mit der Aufschrift: „Offert für Lieferung von Schmier- und Beleuchtungs-Materialien", bei der k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction in Stanislau, **bis längstens 30 Mai l. J. 12 Uhr Mittags** einzubringen.

Die Preise sind franco einer Station der k. k. österreichisch n Staatsbahnen inclusive aller Spesen zu notiren.

Dem Offerte etwa beizugebenden Qualitätsmuster, sind separat verpackt, franco aller Spesen in einer zur Erprobung derselben hinreichenden Quantität beizustellen.

Die Lieferung sämmtlicher Artikel wird in der Zeit vom 1 Juli l. J. bis Ende Juni 1896 nach Massgabe des eintretenden Bedarfes auf Grund von Theilbestellungen zu bewerkstelligen sein.

Jeder Offerent hat das Recht, der am 30 Mai l. J. um 2 Uhr Nachmittag stattfindenden commissionellen Offerteröffnung persönlich beizuwohnen.

Der Gefertigten k. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction steht es frei, die Offerten rücksichtlich des ganzen offerirten Quantums, oder nur eines Theiles desselben zu acceptiren, oder ganz abzulehnen.

Offerte, welche nach dem obigen Termine eingebracht werden, oder den Bestimmungen dieser Ausschreibung nicht entsprechen, bleiben unberücksichtigt.

Stanislau, am 10 Mai 1895.

K. k. Eisenbahn-Betriebs-Direction Stanislau.

C. k. austr. koleje państwowe.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei żel. w Stanisławowie.

(3221)

Rozpisanie dostawy.

Rozdanie dostawy niżej wymienionych materyałów, potrzebnych w czasie od 1 lipca b. r. do końca czerwca 1896 nastąpi w drodze rozprawy ofertowej a mianowicie:

Tłuszcz twardy, olej rzepakowy do świecenia i smarowania, olej mineralny do smarowania, nafta, waselina, smarowidło stężone i łój.

Bliższe szczegóły co do ilości i gatunku potrzebnych materyałów, zawarte są w formularzach ofertowych, które tak samo jak ogólne i szczegółowe warunki dostawy można przeglądnąć u podpisanej c. k. Dyrekcyi ruchu kolei żelaznych.

Za nadesłaniem porta mogą być powyższe warunki proszącym przesłane.

Oferty, wypełnione na przeznaczonych do tego formularzach, ostemplowane wraz z załącznikami stemplami po 50 ct. za każdy arkusz, opieczętowane i zaopatrzone napisem: „Oferta na dostawę materyałów do smarowania i świecenia", należy wnieść do c. k. Dyrekcyi ruchu kolei żelaznych w Stanisławowie, **najpóźniej do 30 maja b. r.** do 12 godziny w południe.

Ceny należy podać franco, jednej ze stacyj c. k. kolei państwowych wraz z opakowaniem.

Odnoszące się do oferty próbki, należy osobno opakowane w ilości, wystarczającej do wykonania próby franco nadesłać.

Dostawa wszystkich przedmiotów ma nastąpić w miarę potrzeby od 1 lipca b. r. do końca czerwca 1896 na podstawie częściowych zamówień.

Każdemu oferentowi przysługa prawo być obecnym przy komisyjnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 31 maja o 2 godzinie po południu.

Podpisana c. k. Dyrekcya ruchu zastrzega sobie prawo przyjęcia oferty bądźto na całą ilość oferowanego materyału, bądź tylko na część takowego, niemniej zastrzega sobie prawo zupełnego odrzucenia oferty.

Oferty wniesione po wyżej wymienionym terminie, lub takie, które warunkom niniejszego rozpisania nie odpowiadają, nie będą uwzględnione.

Stanisławów, 10 maja 1895.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei żelaznych w Stanisławowie.

Odznaczony złotym medalem na Wystawie lwowskiej.

„MARYA"

zakład artystyczno-fotograficzny

przy ulicy Fredry l. 7

został znacznie powiększony.

Nowa sala do zdjęć portretowych.

Nowe aparaty do wszelkich zdjęć tak portretowych jakoteż architektonicznych.

Dawna sala została również powiększoną dla grup do 80 osób.

Zakład wykonywuje wszelkie zamówienia w zakres fotograficzny wchodzące, jak reprodukcye, powiększenia do naturalnej wielkości, platynotypie, kolorowania akwarelowe, pastelowe, olejne i heliominiatury na szkle, przyjmuje zamówienia na cynkotypie, fotodruki, rysunki etc.

Od 8-tej rano do 6-tej po południu, w Niedzielę i święta od 9-tej rano do 1-szej w południe, ul. Fredry Nr. 7. 3

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

Materace włosienne (3 poduszki) po zł. 13, 14 15, 16, 18, 20 do 30. Kołdry szyte, najlepszy ręczny wyrób po zł. 3.50, 4, 6,, 7, 8, 10, 12 do 14 zł., jedwabne atłasowe po zł. 12.50, 14, 16, do 30 zł., kołderki dziecięce od zł. 2 i wyżej w największym wyborze prleca specyalna pracownia pościeli, Józef Schuster, Lwów, Kopernika 7. 539

Zł. 1.80 wyborne koszule męskie, kołnierzyki, manszety, chusteczki, skarpetki, krawatki, szelki, najtaniej poleca Paweł Langner, Lwów ul. Halicka 16. 475

Swieże wody mineralne

ze zdrojowisk naturalnych

co 14 dni świeży transport

poleca 558

Karol Bałłaban we Lwowie.

Musztarda francuska, kremska, angielska płynna słodka, angielska w proszku, sosy angielskie do mięsa i ryb, oliwę dziewiczą nicejską, octy, francuski estragonowy, owocowy, wyskok octowy czysty zdrowy, poleca handel towarów korzennych, herbaty, win, delikatesów **Wł. Bażanta** Lwów. Halicka 3

Cukier podrożał o 2 zł.

646

Magazyn mebli

pod firmą 570

Józef Elmer

przy ul. Łukasińskiego 6,

poleca Szan. P. T. Publiczności swój olbrzymi skład kompletnych umeblowań z fabryk wiedeńskich i lwowskich po najtańszych cenach.

Koron 100000 w. a.

do wygrania już 15 b. m.

Promesą

na los węg. banku hipotecznego

tylko za 2 zł. w. a.

w kantorze wymiany

Kitz i Stoff

Lwów, ul. Karola Ludwika l. 11 (hotel Centralny). 645

TUTKI

odznaczone

medalami

S. W. NIEMOJOWSKIEGO

są do nabycia we wszystkich handlach i trafikach.

2

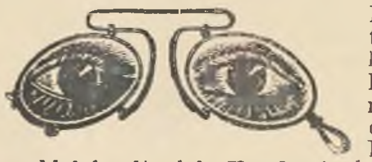
Zmiana lokalu.

Najtańszy skład towarów optycznych i mechanicznych

BENEDYKTA KOPERNICKIEGO

pod „Kopernikiem"

przeniesiony został do nowego lokalu przy placu Halickim l. 1.

Po cenach najtańszych w wielkim wyborze okulary, cwikiery, lornety, barometry, ciepłomierze. — **Reparacye najrychlej i najtaniej.** Urządzenie dzwonków elektrycznych. Zamówienia z prowincyi odwrotnie. Adres: **Optyk Kopernicki Lwów, plac Halicki 1** naprzeciw Banku hipotecznego.

Stałą płacę 573

i wysoką prowizyę ofiarujemy dzielnym ajentom **ustawowo dozwolonych losów** po myśli ustawy o ratalnej sprzedaży losów art. XXXI. z r. 1883 Haupstädt. **Wechselstuben-gesellschaft Adler i Ska Budapest.**

135

BEZKRWISTOŚĆ, BLADACZKA, AMENORRHOEA, DYSMENORRHOEA, ZOŁZY, etc.

PIGUŁKI

z jodkiem żelaza niezmiennym

BLANCARDA

CENA: flakonu 100 pigułek . 4 » ; 1/2 flakonu 50 pigułek 2 25 ; flakonu syropu...... 3 »

SPRZEDAŻ HURTOWA: BLANCARD & Cie, 40, rue Bonaparte, PARYŻ.

ROSTWOR I CUKIERKI ŚCIŚNIONE

BLANCARDA

Newralgie mięśniowe, ból zębów, bóle żołądka, gościec, etc., etc.

CENA: Flakon rostworu ... 5 » ; 1/2 flakon rostworu. 2 75 ; Flakon cukierków .. 3 »

PRZECIW BOLOM

BLANCARD & Cie, 40, rue Bonaparte, PARYŻ.

10 medali zasługi.

JAN IHNATOWICZ

poleca niezawodne i wypróbowane

środki do wytępienia owadów domowych

mianowicie:

Fenilin

do wyniszczenia moli z zarodkami w sukniach, futrach i meblach.

Cena 60 ct.

Ziółka antimolowe

do przechowywania futer.

Pudełko 30 ct.

Papier antimolowy

ochrania od moli futra, suknie, portiery, firanki i meble.

Sztuka 3 ct. w. a.

Grylon

wytruwa szwaby, karakony, stonogi. świerszcze, szczypawki, karaluchy, prusaki i t. p.

Flakon 30 ct.

Mikoton

niezawodny środek do wytępienia pluskw.

Flakon 50 ct.

Proszek perski

do wygubienia pcheł i t. p. owadów.

Paczka 5, 10 ct.

Flakon 20, 30 ct. w. a.

We Lwowie: przy ul. Kopernika l. 3 i przy ul. Halickiej róg Wałowej.

W Krakowie: Sukiennice l. 20.

Czerniowce: Rynek l. 2.

Ogłoszenie.

Dnia 29 maja b. r. odbędzie się w Nadwórnie wystawa przeglądowa bydła rogatego, co do powszechnej wiadomości podaje

635

Nadwórniański oddział galic. Towarzystwa gospodarskiego.

Przez c. k. Namiestnictwo koncesyonowany

Zakład wodoleczniczy i sanatoryum

dr. A. Majewskiego we Lwowie,

przyjmuje chorych z zupełnem zaopatrzeniem i dochodzących do kuracyi, która się odbywa rano do 10 i po południu od 4 do 6 godziny.

Telefon nr. 306.

519

Piece kręgowe

do wypalania wapna

najnowszej i najlepszej konstrukcyi

Ernst Hotop

Berlin W.

Kurfürstenstrasse 122.

Wapienniki

Maszyny do wapienników

w znakomitem wykonaniu.

Ogłoszenie licytacyi.

W celu sprzedaży pozostałych po przedsiębiorstwach kolejowych różnych medykamentów i instrumentów chirurgicznych, rozpisuje Zarząd powiatowej kasy dla chorych w Nadwórnej, publiczną licytacyę na dzień 22 maja o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu urzędu gminnego odbyć się mającą. Licytacya odbędzie się ustnie i za gotówkę zaraz złożyć się mającą.

Bliższe warunki i akt oszacowania przejrzeć można w biurze kasy chorych w urzędzie gminnym.

Zarząd powiat. kasy dla chorych.

Nadwórna, dnia 6 maja 1895.

OGŁOSZENIE.

Niniejszem ogłasza się XVIII. król. węg.

LOTERYĘ DOBROCZYNNĄ PAŃSTWOWĄ

której czysty dochód

według Najwyższego postanowienia Jego ces. i król. Mości tak ma być podzielony, że peszteński związek szpitali dla ubogich dzieci, budziński związek pań, fundusz, który ma być utworzony dla wdów i sierót po urzędnikach, Mensa academika, dom sierót chłopców i zaopatrzenia w komitacie Haromszek, koloszwarski zakład dla głuchoniemych, szkoła dla głuchoniemych w Aradzie, dom sierot im. Maryi w Fiumie, po jednej dziesiątej' części spodziewanego czystego dochodu — a zakład naukowy i wychowawczy Ranoldera, szpital powszechny w Nagy-Mihaly, Towarzystwo Białego Krzyża i zakład naukowy panien angielskich w Budapeszcie po jednej dwudziestej części czystego dochodu otrzymać mają.

Postanowione na 3282 w ogólnej liczbie wygrane wynoszą wedle następnego planu gry 160.000 zł.

a mianowicie:

1 główna wygrana z	60.000 zł	w gotówce	2 wygrane po	2.000 zł.	w gotówce
1 „ „	15.000 „		4 „	1.000 zł.	
1 „ „	10.000 „		20 wygranych po	500 „	
1 wygrana z	5 000 „		50 „	100 „	
1 „	4.000 „		200 „	50 „	
1 „	3.000 „		3000 „	10 „	

Ciągnienie nastąpi nieodwołalnie 26 czerwca 1895.

Los kosztuje 2 zł. w. a.

Losy można dostać w Dyrekcyi loteryi w Budapeszcie (Peszt, główny urząd cłowy suteryny), u wszystkich urzędów loteryjnych, solnych i podatkowych, prawie we wszystkich urzędach pocztowych, w banku „Merkur" w Wiedniu i u organów do sprzedaży ustanowionych we wszystkich miejscowościach monarchii. 649

Budapeszt, 17 stycznia 1895. **Kr. węg. Dyrekcya loteryi.**

C. k. Dyrekcya ruchu kolei państwowych w Krakowie.

18256 3218

Rozpisanie dostawy.

Podpisana c. k. Dyrekcya ruchu zamierza w drodze ofert rozdać dostawę poniżej wyszczególnionych materyałów na czas od 1 lipca b. r. aż do końca czerwca 1896 r., a mianowicie: tłuszcz twardy, olej rzepakowy do świecenia i smarowania, oleje mineralne do smarowania wozów i maszyn. nafta, olej wasalinowy (do cylindrów przy lokomotywach), smarowidło stałe i łój.

Bliższe szczegóły co do potrzebnych ilości i gatunku materyałów podają formularze ofertowe, które tak samo jak ogólne i szczegółowe warunki dostawy można przeglądnąć a względnie otrzymać (dla zamiejscowych za przesłaniem porta) u podpisanej c. k. kolejowej Dyrekcyi ruchu (oddział mechaniczny).

Oferty napisane na przeznaczonym do tego celu formularzu, należycie ostemplowane i zaopatrzone napisem: „Oferta na dostawę materyałów do oświetlenia i smarowania" należy wnieść do c. k. kolejowej Dyrekcyi ruchu w Krakowie najpóźniej **do 12 godziny w południe dnia 30 maja b. r.**

Ceny materyałów, włączając z opakowaniem, należy podać franko jednej ze stacyi kolei państwowych.

Odnoszące się do oferty próbki należy nadesłać opłacone w osobnem opakowaniu w ilości wystarczającej do wykonania prób.

Dostawa wszystkich materyałów ma nastąpić w przeciągu czasu od 1 lipca b. r. do końca czerwca 1896 w miarę potrzeby, na podstawie częściowych zamówień.

Każdemu oferentowi przysługuje prawo być osobiście obecnym przy komisyjnem otwarciu ofert, które nastąpi dnia 30 maja b. r. o 2 godzinie po południu.

Podpisana c. k. Dyrekcya ruchu zastrzega sobie prawo przyjęcia ofert na całą ilość oferowanego materyału, lub też tylko na część takowego jako też i zupełnego nieuwzględnienia tychże.

Oferty wniesione po wyż wymienionym terminie, albo też nieodpowiadające warunkom niniejszego rozpisania, nie będą uwzględnione.

W Krakowie, dnia 10 maja 1895.

C. k. kolejowa Dyrekcya ruchu.

(Przedruk nie będzie płacony).